

ಪ್ರವಾದನೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿಗಳು

ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ತೋರುವುದರ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅಸ್ತಿವಾರವನ್ನಾಗಿ ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ಪೌಲನು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಆತನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತುಕೊಡದೇ ವಾಣಿಗಳ ವರವನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ವರಗಳನ್ನು ಆತನು ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ; ಆತನ ಸೂಚನೆಗಳು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ, ವಾಣಿಗಳ ವರಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿಯು ಏರುವುದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. 14 ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೋಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದ ನಂತರ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳ ವರವು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಓದುಗರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ (12:28; ನೋಡಿರಿ 12:10, 30).

ಆತ್ಮನ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಮೊದಲಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನ ತಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು. "ನೀವು ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ "ದೇವರಿಗಾಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೋಸ್ಕರ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೋಸ್ಕರದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿನ ನಿಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯು ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕವಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಈ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಪೌಲನು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರೀತಿಯು ಕ್ರಿಸ್ತಿಯ ಜೀವಿತಕ್ಕೆ ನೈತಿಕವಾದ ಹಾಸುಗಲ್ಲಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರ ಮೂಲಕ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಬಗೆಗಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪೌಲನಿಂದ ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೈಷಮ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರವು ಚರ್ಚೆಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗಿದ್ದು, ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದಿತ್ತು ಅಥವಾ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು, ಅಥವಾ ಇತರ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆಕೊಂಡವನು, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಹೇಗೋ, ಸಭಾಮಂದಿರಲ್ಲಿ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವದರಿಂದ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಜೀವನದ ತತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು

ದೃಷ್ಟಾಂತಿಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಎಲ್ಲ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾಗಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತರ, ಪೌಲನು ಎರಡನೆಯ ಮನವಿಯತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಸಭಾಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಅತ್ಯತ್ನಾಹಿಂದೆ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಿ ಆತನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಹಿಂದೆ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆತ್ಮಿಕವರಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಈಗ ಆತನು ಪ್ರವಾದನಾ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವನ್ನು ಹೋಲಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. “ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿ ಸುವವರಾಗಿದ್ದರೆ” ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ “ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದು ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆ ಎರಡೂ ಧೈನಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ಸಮಸ್ತ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ತರುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಅತಿಯಾಗಿ ವಾಣಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರವಾದನೆ, ಅಥವಾ ದೇವರ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಘೋಷಿಸುವುದು ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ದೇಶಪೂರಕವಾದದ್ದು ವಿಚಾರ ಪೂರಕವೂ ಅದದ್ದು ಆಗಿದೆ.

ಪೌಲನ ವಿವರಣೆ (14:1-5)

¹ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಆದರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಂಟಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳೊಳಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಸುವ ವರವನ್ನೇ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ. ²ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ದೇವರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ ಹೊರತು ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಆಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆತನು ಆತ್ಮಪ್ರೇರಿತನಾಗಿ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ³ಪ್ರವಾದಿಸುವವನಾದರೂ ಮನುಷ್ಯರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡುವವನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಸಂತೈಸುವಿಕೆಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ⁴ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಪ್ರವಾದಿಸುವವನು ಸಭೆಗೆ ಭಕ್ತಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ⁵ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೂ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೀವು ಪ್ರವಾದಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನಿಷ್ಟ. ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ಸಭೆಗೆ ಭಕ್ತಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ವಾಣಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳದೇ ಹೋದರೇ ಅವನಿಗಿಂತ ಪ್ರವಾದಿಸುವವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ.

ವಚನ 1. “ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ” (12:31) ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ, ಆದರೂ ಪವಿತ್ರಾತ್ಮನಿಂದಂಟಾಗುವ ವರಗಳನ್ನು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರಕವಾಗಿ ಪೌಲನು ಆರಂಭದಲ್ಲೂ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕೊರಿಂಥದ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿರುವ ಅದ್ಭುತ ಪೂರಕವಾದ ವರಗಳನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮನು ನೀಡಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ವರಗಳನ್ನು ಸಹೋದರರು

ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಪ್ರಬೋಧಿಸಿದ ನಂತರ, ಪೌಲನು πνευματικὸν (pneumatikōn, "ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು"; ನೋಡಿರಿ 12:1) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುವತ್ತ ತಿರುಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ವರಗಳು ಆತ್ಮಿಕವಾದ ಕಾರಣ ಅವುಗಳು ಆತ್ಮನ ಮುಂದಿನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮನಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ, ಆದರೆ ಅವುಗಳೂ ಕೂಡಾ ದೇವರಿಂದ (χαραίματα, charismata) ಬಂದ ಕೃಪಾಪೂರಿತ "ವರಗಳು" ಆಗಿವೆ. ಅಧ್ಯಾಯ 12ರಲ್ಲಿ ಐದು ಬಾರಿ (4, 9, 28, 30, ಮತ್ತು 31 ವಚನಗಳಲ್ಲಿ), ಈ ಗ್ರೀಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಿಸುತ್ತ ಪೌಲನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಆದರೆ ಆ ಪಾರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಆತನು ಬಳಸಲಿಲ್ಲ.

ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಆತ್ಮನಿಂದ ನೀಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲ ವರಗಳು ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಸಭೆಗೆ ಬಲು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಶಿಸಿನ ಅನ್ಯಭಾಷಾ ಬಳಿಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು, ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಿಂತಲೂ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಿಕ ವರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯೆಡೆಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನು ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಸುವತ್ತ ಆತನ ಕಾಳಜಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಲಿಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಪಾಲು ಪಡೆದರು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ದೇಹವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಲು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪ್ರವಾದನೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಬಲು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

1. ಕೊರಿಂಥಿಯನ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಲಾದ ವಿವಾದಗಳನ್ನು ಹಾವರ್ಡ್ ಮಾರ್ಷಲ್, ಸಭೆಯ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದನು.¹ ಆತನ ಸಮಾರೋಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ, ಸರಿ; ಆದರೆ ಇದು ಸ್ವಯಂಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಸೇರಿಬಂದಾಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮಾರ್ಗದ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಭೆಯು ಸಂಭವನೀಯ ವಿಷಯಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಕೂಡಿಬಂದ ಸಭೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಗಾಗಿ ಕೂಡಿಬರುವ ಸಭೆಯು ಬಲು ಮಹತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಸಭೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತ-ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಿಲ್ಲದೇ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವುದು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು.

ವಚನ 2. ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ರಹಸ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಆಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವೇನು? ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅಸಾಧಾರಣತೆಯು ಯಾವುದು ಎಂದು ಸತ್ಯವೇದೀಯ ಓದುಗರು ತಿಳಿಯುವರೆಗೂ, ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಅಲ್ಪ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಮೊದಲ ಓದುಗರಿಗೆ; ನಂತರದ ಪೀಳಿಗೆಯು ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಬಹುದು, ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಬರೆದ ಹಾಗೆ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಆತನಿಗಿಲ್ಲ; ಆತನ ಕಾಳಜಿಯು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮತ್ತು

ಗ್ರಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವನು ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಶದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುವವನಾಗಿದ್ದನು. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನು ಎರಡು ಆಯ್ಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾನೆ. (1) ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳು ಸುಸಂಬಂಧವಾದ ಭಾಷೆಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಆತ್ಮನಿಂದ ಮಾತನಾಡುವಂಥವು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೊಂದದೇ ಇರವವರಿಗೆ ಅದಲ್ಲದೇ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪಡಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಆತನು ನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. (2) ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳು ಭಾವನೆಯನ್ನು-ತರುವವುಗಳೂ, ಅರ್ಥವಿಹೀನವಾದ ಹರಟೆ ಹುಚ್ಚುಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತವುಗಳೂ ಎಂದೂ ಆತನು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ವಚನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಕೆಲವರು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳು ನಂತರದವುಗಳು ಆಗಿದ್ದು, ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವ, ಉದ್ದೇಶದ ಮಾತುಗಳು, ಅಥವಾ ಹುರುಳಿಲ್ಲದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂಥವುಗಳು ಎಂದು ವಾದಿಸಬಹುದು. ಆಧಾರಗಳು ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲಾರವು.

ಒಬ್ಬನು ಯಾವುದೇ ಕೇಳುಗನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವಾಗ ಅದು ದೇವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರ ಮಧ್ಯದ ಮಾತಾಗಿದ್ದರೆ ಇದೊಂದು ಸ್ವಸ್ಪಷ್ಟವಾದದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ವರವಾದಂತಹ ವಾಣಿಗಳನ್ನು-ಆಡುವವನು ರಹಸ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೇಳುಗನಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಅದು ಸಭೆಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವವುಗಳು ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ವಾದಮಾಡುತ್ತಾನೆ.²

ಮುಂದೆ, ಇದು ಕೇವಲ ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅ.ಕೃತ್ಯ 2ರಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದು ಓದುಗರಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ವಿಷಯವು ಯಾವದು ಎಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ.³ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅ.ಕೃತ್ಯ 2ರಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವದು ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಆಗಿತ್ತು. ಅಪೊಸ್ತಲರು ತಮ್ಮ ಕೇಳುಗರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅಧಿಕಾರನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದರು. 1 ಕೊರಿಂಥ. 12-14ರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶದ ಶೈಲಿಯ ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನುಷ ಭಾಷೆಯ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವಾಗಿದ್ದಾದರೆ, ಎರಡು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಿನ್ನವಾದ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂಗತಿಗಳು ಆಗಿದ್ದು ಯಾವುದೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಣೆಯಿಲ್ಲದರೆ ಜೊತೆ ಅದೇ ಪದದ ಮೂಲಕ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಪಂಚಾಶತ್ತಮ ದಿನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಜನರು ಕೂಡಿಬಂದಿರುವಾಗ ವಾಣಿಗಳು ಆತ್ಮನಿಂದ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಅವಿಭವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಅವುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೊರಿಂಥಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳು ಆಗಿದ್ದವು. ಕೊರಿಂಥದವರ ಉದಾರಭಾವನೆ ಸ್ವಭಾವವು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಆತ್ಮಿಕ ಕೊಡುಗೆಯಂತೆ ವಾಣಿಗಳನ್ನು ಗೌರವದಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿಕೊಡುವದು ಬಹುಷಃ ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವಾಗಿತ್ತು.

ಕೊರಿಂಥ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅ.ಕೃತ್ಯ 2ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅನಾಧಾರಣ ಅಂಶವಾದ ವಾಣಿಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಯಾಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದು Jimmy Jividen ವಿವರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಯೋಪಿಲಸ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾರ,

. . . ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಂತಹ ಅಥವಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತಗೊಂಡವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೋಧನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ. ಆತನಿಗೆ ಗ್ಲೊಸಾಯಿ (glōssai) ವರವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಪೌಲನು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗ್ಲೊಸಾಯಿ (glōssai) ಅವರಿಗೆ ಆ ವರವು ಬಲು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಿತವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಓದುಗನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಪೌಲನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಲೂಕನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಲೂಕನ ಸರಳವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವದು ಹಾಗೂ ಪೌಲನ ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮೂರ್ಖತನವಾಗಿದೆ.⁴

ಆತ್ಮನ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ತನ್ನ ಸ್ವಚಿತ್ತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳ ವರವು ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾಗಿರುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನು ಮಾತನಾಡುವ ಒತ್ತಾಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಆತನನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ, ಅವನ ಮುಂದಿರುವ ಆಯ್ಕೆಯು ತನ್ನೊಡನೆ ಮತ್ತು ದೇವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಆಗಿದೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 14:28). ಪರಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಗುರುತಿಸದೇ ಇರಬಹುದು (14:13). ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ವರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆತ್ಮನು ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಆತನಿಗೆ ಇದೆ. ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ವಾಣಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಬಯಸುವದು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ವಾಣಿಗಳು ಭಾಷೆಗಳೇ ಎಂದು ಇದು ವಾದಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಉನ್ನಾದದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅರ್ಥವಿಹೀನವಾದ ಧ್ವನಿಗಳಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗುವ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಲಾರವು. ಅನ್ಯಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದರ ವಿಸ್ತೃತ ಅಧ್ಯಯನದ ನಂತರ, ಅದು, ಆಧುನಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉನ್ನಾದದ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿ ಆಗಿದ್ದು, William J. Samarin ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದಂತೆ

. . . ಅದು ಯಾವ ಭಾಷೆಯೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅದು ಮಾನುಷ, ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯನು ಗ್ರಹಿಸುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲದ ಇರುವುದರಿಂದ ಎಂದು ನಾವು ಸಮಾರೋಪಿಸಬಹುದು.⁵

ಉನ್ನಾದದ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡದು, ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ

ಭಾಷೆಗಳು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಾಣಿಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ನಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಧರ್ಭಗಳ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಮರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಅದ್ಭುತೀಯವಾದ ಶಕ್ತಿ ಅಥವಾ ವರಗಳು ಇಂಥವುಗಳಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು ಅದು ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಸ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಒಂದು ವೇಳೆ ನಿಜವಾಗಿದ್ದಾದರೆ, ಆಗ ಮಾತನಾಡುವವನು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಂಥ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ನೈಜವಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಮಾತನಾಡಬಹುದಾದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಬಹುಶಃ ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅದು ಆತನು ಮತ್ತು ದೇವರ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವಂಥಹ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಆಗಿರಬಹುದು. ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ವರವನ್ನು, ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಕೆಲ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಯಾಕೆ ಈ ವರಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಚರಿಸುವುದರಿಂದ ಇದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಅಂಶವಾಗಿತ್ತು. "ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇವೆ" ಎಂದು ಪೌಲನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (14:32). ಆತ್ಮನು ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನನ್ನು ಸ್ವರ್ಜಿಸಿದಾಗ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿಸುವುದಾಗಲೀ ಅದರ ಪರಿಣಾಮವು ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮಾತನಾಡುವವನ ಆಶೆಯ ಪ್ರಕಾರ ವರಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ವಾಣಿಗಳ ವರವು ನೈಜಭಾಷೆಗಳು ಆಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದು ಅದು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಅ.ಕೃತ್ಯ 2ರಲ್ಲಿಂತಹ ವರವಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ, ವಾಣಿಗಳು ನಿಜಭಾಷೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ವಾಣಿಗಳು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ (1 ಕೊರಿಂಥ 14:22) ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುವಾಗ, ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಆತನ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದನ್ನು ಎದುರುನೋಡರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಮೂಲಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಿಕೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಂದ ಕೇಳುವುದು ಆತನಿಗೆ ಈ ಜನರಲ್ಲಿ ದೇವರು ಕಾರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಬಲಯುತವಾದ ಚಿಹ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ, ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಬಿಡಲಿ ಸಹಜವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದು ಕೇವಲ ಪ್ರದರ್ಶನಾ ಚಾತುರ್ಯ ಆಗಿದೆ.

ವಚನ 3. ಪ್ರವಾದಿಸುವವನು[ದಿಸಿದ್ದು] ತನ್ನ ಕೇಳುಗರ ಮೂಲಕ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ತನಕ, ಮತ್ತು ಅವರ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಆತ್ಮನು ಕೊಡುವ ತನಕ, ಪ್ರವಾದಿಸಿದವನು ಅ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಪ್ರವಾದಿಸಿದ ಸದಸ್ಯನು ಸಭೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ; ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿಲ್ಲದೇ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವನು ತನಗೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರ ಅತಿ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಭೆಯಾಗಿ ಕೂಡಿಬಂದವರೆಲ್ಲ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ

ಮಾತನಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಎರಡರಲ್ಲೂ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಪೌಲನ ಪ್ರಭೋಧನೆಯು ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದಾಗ ಇರಬೇಕಾದ ಈ ಸಹೋದರರ ನಡಾವಳಿಕೆಯ ಜೊತೆ ಆತನ ಕಾಳಜಿಯು ಇರುವುದು ಆಗಿದೆ.

ವಚನ 4. ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಪ್ರವಾದಿಸುವವನು ಸಭೆಗೆ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈಗಾಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ, ಒಬ್ಬನು ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಸಹಜವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿರಿ 14:5), ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಉನ್ನಾದದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದಿತವಾದ ಆತನ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ವಿಚಾರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆತನು ತಿಳಿದಿರಲೇ ಬಿಡಲಿ, ಸಹಜವಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವವನು ತನಗೇ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಆಗಿರುತ್ತಾನೆ ಹೊರತು ಇತರರಿಗಲ್ಲ. ಆದರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಉಪಸ್ಥಿತನಿರದ ಹೊರತು ಅಥವಾ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರು ಇಲ್ಲದ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಆ ಸಂದೇಶದಿಂದ ಉಪಯೋಗ ಹೊಂದದೇ ಇದ್ದಾಗ ಮಾತನಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಕೇವಲ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ಯಾರಿಗೂ ಉತ್ತೇಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಪ್ರವಾದಿಸುವವನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆತನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ವಚನ 5. ಮಾತನಾಡುವವನು ವಾಣಿಯ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದರಿಂದ ಆತನು ಹೊಂದುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗೋ, ಸಂಧರ್ಭಗಳ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರವಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಾತುಗಳು ಗುರುತಿಲ್ಲದ ಭಾಷೆಯ ಜೊತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗೊಂಡಾಗ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸಭೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾದನೆ ಮತ್ತು ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯ ಭಾಷೆಯು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದವುಗಳು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುವವರು ಸಭೆಗೆ ಬೋಧಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪಸ್ಥಿತವಿದ್ದ ಕೆಲವರಾದರೂ ಕೂಡ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವಂಥರಿಗೆ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯ ವರವು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿದೇಶಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅದು ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಕೇಳುಗರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ, ಸಭೆಯು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಉಪಸ್ಥಿತವಿರುವಾಗ ಪ್ರವಾದನೆಯಂತಹ ಮಾತನಾಡುವ ವಾಣಿಗಳು ಸಭೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವವು. ಒಬ್ಬನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ವಾಣಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಭಾಷೆಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು

ಪೌಲನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ವಾಣಿಗಳು ಜ್ಞಾನಪೂರಕವಾದಾಗ ಅವುಗಳು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವವು ಆಗಿವೆ.

ಪೌಲನ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು (14:6-9)

ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ದೇವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೇ ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಯವನ್ನಾಡದೇ ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು ಹೇಳದೇ ಉಪದೇಶಮಾಡದೇ ವಾಣಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಡುವವನಾಗಿದ್ದರೆ ನನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೇನು ಪ್ರಯೋಜನವಾದೀತು? ಕೊಳಲು ವೀಣೆ ಮೊದಲಾದ ಅಚೇತನವಾದ್ಯಗಳು ಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೇಧವನ್ನು ತೋರಿಸದಿದ್ದರೆ ಉದ್ದಿ ಅಥವಾ ಬಾರಿಸಿದ್ದು ಇಂಥದೇ ಎಂದು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವದು? ತುತೂರಿಯು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು? ಹಾಗೆಯೇ ನೀವೂ ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಬಾಯಿಂದ ಆಡದೇ ಹೋದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವದು? ನೀವು ಗಾಳಿಯ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡಿದ ಹಾಗಿರುವದಷ್ಟೆ.

ವಚನ 6. ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗೆ ತಾನು ಬರುವುದನ್ನು ಉಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿಯದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಸಂಭವಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಉಹಿಸಿ ಸರಳೀಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಜ್ಞಾನವಾಕ್ಯವನ್ನಾಡದೇ ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು ಹೇಳದೇ ಉಪದೇಶಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಹೇಳದೇ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ದೇವರು ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವರಿಂದ ಸಭೆಯು ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯದು. ಅತ್ಯಂತ ವರಗಳು ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಬೋಧಿಸಲು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಭೆಗೆ ಇರುವವು ಆಗಿವೆ.

ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವುದು ನಿರ್ಧಕವಾದದ್ದು ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲವು ಏನೇ ಇರಲಿ ಅವನ್ನು ಪೌಲನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ, ಆತನು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಉನ್ಮಾದತೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಬಾವಿತ ನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಡೈನಿಸಿಯಸ ಅಥವಾ ಸಿಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಮೀಸಲಾದ ಆಚರಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳು ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ವಚನ 7. ತನ್ನನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿಕೊಂಡ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಾ ಪೌಲನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಲಕ್ಷವಹಿಸಲು ಕರೆಕೊಟ್ಟನು. ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗಳಾದ, ಕೊಳಲು ಅಥವಾ ವೀಣೆಗಳು ಬಹುಶಃ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಕೇವಲ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯುವಂತಹ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲೆ ನುಡಿಸಲು ಇರುವ ಸ್ವರಗಳು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಲು ಇರುವ ಒಂದು ತರದ ಮಾನ್ಯವಾದ, ಮಧುರವಾದ ನಾದದ ಹೊರಡಿಸುವಿಕೆಯೇ ಆಗಿವೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರಿಂದಲೂ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು

ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನುಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಸಂಗೀತದ ಲಕ್ಷಣದಂತೆ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇಂದಿನ ಓದುಗನಿಗೆ ಪಿಯಾನೋದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಧ್ವನಿಸದೇ ಪಿಯಾನೋವನ್ನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. ಇದು ಕೇಳುಗನಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಾದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಗುರುತರವಾದಧ್ವನಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆಯೇ ಯಾರೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಯಾವುದೇ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಕೇವಲ ಧ್ವನಿಯ ತರಂಗಗಳ ಶಬ್ದದ ಧ್ವನಿಯು ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಿಲ್ಲದ ವಾಣಿಗಳು ಅರ್ಥಹೀನವಾದವುಗಳು.

ವಚನ 8. ಒಂದು ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೊಂದು ಭಿನ್ನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಮಹತ್ವವೇನು? ಎಲ್ಲ ಸಂಗೀತ ಸಾಧನಗಳು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡವು. ತುತ್ತೂರಿಯು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಭೀತಿ ಎದುರಾದಾಗ ಯಾರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಸಲಾರರು. ಯಾರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳರು. ತುತ್ತೂರಿಯು ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸಬೇಕು? ತುತ್ತೂರಿಯ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ವರವಿಲ್ಲದೆ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರರು, ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಪಾಯದಿಂದ ನಾಶವಾಗದಂತೆ ಕಾಯಲಾರರು. ಅದರಂತೆಯೇ, ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವಾಗ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಹ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹೇಳಲಾರವು. ಒಬ್ಬನು ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವಾಗ ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದಾಗ, ಸಭೆಯು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯದು. ಉಚ್ಚರಿಸುವ ಮಾತುಗಳು ಯಾವುದೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡವು.

ವಚನ 9. ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನೀವು ಎಂದು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. “ಹೇಗೆ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ,” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾ, “ನೀವು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದದನ್ನು ಮಾತನಾಡದೇ ಹೋದರೆ ನೀವು ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೇ?” “ಹೇಗೆ, ವಾಸ್ತವವೇ” ಎಂದು ಆತನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಾತನಾಡುವವನು ತಾನು ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಮಾತ್ರ. ಕೇಳುಗರು ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾತನಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದೇ ಹೋದರೆ, ಯೇಸುವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳಲಾರದೇ ಇರುವ ಉಹೆಯು ಎಂದರೆ ಮಾತುಗಳು ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವವು ಎಂಬುದೇ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಅರ್ಥವಾಗದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸದೇ ಹೋದರೆ, ಅತ ಅಥವಾ ಆತೆ ಗಾಳಿಯ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡಿದಂತೆ. ಮಾತನಾಡುವವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಯೋಜನದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪೌಲನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳು, ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಮಹತ್ವವಾದವುಗಳಾಗಿವೆ, ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ಯೋಚನೆ ಅಲ್ಲ; ಆತನು ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಪೌಲನ ಮನವಿ (14:10-12)

¹⁰ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುವಿಧವಾದ ಭಾಷೆಗಳಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ¹¹ಭಾಷೆಯ ಅರ್ಥವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಮಾತನಾಡುವವನಿಗೆ ನಾನು ಅನ್ಯದೇಶದವನಂತಿರುವೆನು. ¹²ಹಾಗೆಯೇ ನೀವೂ ಆತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಭೆಗೆ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಿ.

ವಚನ 10. ವಚನ 1ರಿಂದ 9ರ ವರೆಗೆ ಪೌಲನು *ḡlōssa* (*glōssa*, “ವಾಣಿಗಳು”) ಪದವನ್ನು ಏಕವಚನ ಮತ್ತು ಬಹುವಚನವಾಗಿ ಆರುಬಾರಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. NASB “ವಾಣಿ” “ವಾಣಿಗಳು” ಇವುಗಳ ಜೊತೆ ಘಟಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು ವಚನ 10 ಮತ್ತು 11ರಲ್ಲಿ “ವಾಣಿಗಳ” ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮಾನವಾದ ಪಾರಿಭಾಷೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎರಡೂ *ḡlōssa* (*glōssai*, “ವಾಣಿಗಳು”) ಮತ್ತು *phōnai* (*phōnai*, “ಸ್ವರ” ಅಥವಾ “ಉಚ್ಚರಿಸುವಿಕೆ”) ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವವು ಆಗಿವೆ. ಕೊರಿಂಥದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಆತ್ಮನಿಂದ ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲ್ಪಡುವ ಭಾಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನಿಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇತ್ತು; ಅದರ ಇಲ್ಲಿ ಆತನು ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಯುವಂತಹ ಮತ್ತು ಜನರು ತಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಂತದ್ದನ್ನು ಆತನು ದೃಷ್ಟಾಂತೀಕರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೋಸ್ಕರ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಮಧ್ಯ ಸಂಪರ್ಕವು ಯೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಆತ್ಮನ ವರಹೊಂದಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ತಿಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ವಚನ 13ರಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು “ವಾಣಿಗಳನ್ನು” ಬಳಸುವುದರತ್ತ ಮರಳುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನ ದೃಷ್ಟಾಂತದ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ *glōssai* (*phōnai* ವಾಣಿ) ಗಳಿಂದ *phōnai* (“ಧ್ವನಿಗಳು” ಅಥವಾ “ಮಾತಿನಶೈಲಿ”)ಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರವಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯ ಪ್ರಕಾರ *glōssai*ಯು ಪೌಲನ ಉನ್ನಾದಪೂರಿತ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು *phōnai*ಯು ಗ್ರಹಿಕಾಪೂರಕ ಭಾಷೆಗಳಿಗಾಗಿ ಆತನ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಪದ ಆಗಿತ್ತು.

ವಚನ 11. ಸಂಪರ್ಕವು ಅಲ್ಲಿಂದೇ ಹೋದರೆ, ಭಾಷೆಗಳು ಗಾಳಿಯ ಮೂಲಕ ಸಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದ ಹಿತ ಧ್ವನಿಯ ಅಲೆಯಂತೆ ಇರುತ್ತವೆ. ದನದ ಕೊರಳಗಂಟಿಯ ಬಾರಿಸುವಿಕೆಯು ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯಕವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಕೇಳುಗನು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವ ಗಲಿಬಿಲಿ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒತ್ತುಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಣಮಯಪದಗಳನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಾತನಾಡುವವನು ಕೇಳುಗನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಅದು (ಅನಾಗರೀಕ) ಅನ್ಯದೇಶದವನು ಆಗಬಹುದು - “ಅನ್ಯ ದೇಶದವನಂತೆ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ “ಒಬ್ಬ ಅನ್ಯದೇಶದವನು.” ಭಾಷೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ರಚನೆಗಳಿಂದ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರು ಇತರ ಹೊರದೇಶೀಯರಿಗೆ ಈ ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇರಿಕನ್ನರು ಅವರನ್ನು “ವಲಸೆಗಾರರು” ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಅವರನ್ನು “ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು” (דַּיָּוָּם, *haggoim*) ಎಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಮಯದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಹೂದಿಗಳು ಅವರನ್ನು “ಅನ್ಯಜನರು” (τὰ ἔθνη, *ta ethnē*) ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ಗ್ರೀಕ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಂತಹ ಭಾಷೆ ಅದು ಗ್ರೀಕ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸುವದಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಗ್ರೀಕದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವಾಗ “ಬಾರ್, ಬಾರ್, ಬಾರ್” ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತದ್ದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಗ್ರೀಕ ಮಾತುಗಾರರು (ಅನ್ಯದೇಶೀಯ) “barbarian” (βάρβαρος, *barbaros*) ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುವರು. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳುಗನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ, ಮಾತಾಡುವವನು ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಮಾತುಗಾರನು ಕೇಳುಗನಿಗೆ ಅನ್ಯದೇಶೀಯನು ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ವಚನ 12. ತಿರುಗಿ ಪೌಲನು ನೀನು ಎಂಬ ಸರ್ವನಾಮಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿವೆ. ಸಂದರ್ಭದ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಂತೆ ಗ್ರೀಕ್ ಪದ ζῆλοῦται (*zēlōtai*) ಅರ್ಥವು “ಉತ್ಸಾಹಿಯಾದ ಜನರು” ಅಥವಾ “ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚಿನ ಜನರು” ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ನೀವೂ ಆತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಅಣಕುಮಾತಿನ ಛಾಯೆಯು ಕೇಳಿಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪೌಲನು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗೋಸ್ಕರವೇ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಈ ಆತ್ಮಿಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಕರ್ತನ ಮರಣ, ಹೂಣುವಿಕೆ, ಮತ್ತು ಪುನರುತ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುವವು ಆಗಿವೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲಿ “ಆತ್ಮಪ್ರೇರಿತವಾದ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು” ಇವೆ ಎಂಬುದು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೇ ಆದರೆ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು ಸಮಸ್ತ ಸಭೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು (12ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ). ಸಭೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾದಾಗ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಬದಲಾಗಿ ಸ್ವತ್ಯಪ್ತಿಗಾಗಿ ವರಗಳನ್ನು ಎದುರುನೋಡುವ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಸಭೆಗೆ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಬೇಕು.

ಸಭೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕು (14:13-19)

ಪೌಲನು ಪ್ರವಾದನೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿಸುವಾಗ, ಸಭೆಗೆ ಬೋಧಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ವರ ಸಭೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತದೆ; ಇನ್ನೊಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡದೇ ಹೋದಾಗ ಸಭೆಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನ ಮಾಡಲಾರದು. “ಸಭೆಗೆ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ವರಗಳು” ಆದಾಗ ಅವನ್ನು

ಉತ್ಸಾಹದಾಯಕ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳು ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಶ್ಲೋಕಿಸಿದ್ದಾನೆ (14:12). ವರಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಸಹಿತ ಅವು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಭೆಗಾಗಿ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿರಲೂ ಸಾಕು. ವರವು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವಂತಹ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸಬೇಕು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರವು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಅದ್ಭುತೀಯ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಮಾನವೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಎಂದು ನೀವು ನಂಬುವಿರಾದರೆ, ಆ ಶಕ್ತಿಪಡೆದಂಥವರು ತಮ್ಮ ವರಗಳನ್ನು ಸ್ವಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಸಭೆಯು ಅಲ್ಪವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ವಾಣಿಗಳು ವಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಆತನು ನಂಬಿದ್ದು ಅವುಗಳು ಅಂತರ್ಗತ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಪಾಲನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಆಗಿತ್ತು. ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ ಎಂಬುದು ಕೊರಿಂಥದವರ ಮೇಲೆ ಆತನ ಆಪಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವುಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡದೇ ಇದ್ದರೆ, ಅವುಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಸ್ತಾರ್ಥಕ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಸಂತರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಬರೀ ಗಲಿಬಿಲಿಯು ಅವನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಸ್ತರಿಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅತ್ಯಸ್ತರಿಗಾಗಲೀ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಲ್ಲ.

¹³ಆದುದರಿಂದ ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುವವನು ತನಗೆ ಅರ್ಥವು ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಿ. ¹⁴ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾನು ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುತ್ತಾ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ನನ್ನಾತ್ಮವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿರುವದು. ಹಾಗಾದರೇನು? ¹⁵ನಾನು ಆತ್ಮದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು, ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು. ಆತ್ಮನಿಂದಲೂ ಹಾಡುವೆನು, ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ ಹಾಡುವೆನು. ¹⁶ನೀನು ಆತ್ಮನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರೆ ಆ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಭೆಯವನಿಗೆ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನೀನು ಮಾಡುವ ಕೃಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿಗೆ ಅವನು ಆಮೆನ್ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಾನು? ¹⁷ನೀನಂತೂ ಕೃಜ್ಞತಾಸ್ತುತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಮಾಡುತ್ತೀ ಹೌದು, ಆದರೆ ಬೇರೊಬ್ಬನು ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ. ¹⁸ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತೇನೆ. ¹⁹ಆದರೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಐದೇ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಇತರರಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡುವದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದು.

ವಚನ 13. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವರಗಳಿಂದ ಆತಿರ್ವದಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು. ಯಾರಾದರೂ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ವರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಆತನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ

ಮಾಡುವಾಗ ಆತನ ಮಾತುಗಳು ಅದನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವವರಿಗೆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ವಾಣಿಯಲ್ಲಿನ ಮಾತುಗಳು ಏನನ್ನೋ ಅರ್ಥೈಸುವ ಕಾರಣ, ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಅರ್ಥವು[ವನ್ನು] ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ಅರ್ಥವಿಸವರಿಸುವದೇನಾದರೂ ಇರದೇ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕಠಿಣವಾದದ್ದೇ. ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥರಹಿತವಾದ ಪಠ್ಯವು ಇಲ್ಲಿ ಉನ್ನಾದದ ಮಾತಿನಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಷಯಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವಂಥದ್ದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಹೊಂದಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಪೌಲನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯು ವಾಣಿಗಳ ವರವು ಯಾವದು ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಅವರ ಆದಾರವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಓದುಗರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ವಚನ 14. ಪೌಲನು ಪ್ರಥಮ ಪುರಷಕ್ಕೆ ಸರ್ವನಾವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದು ಅದರ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಓದುಗರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಅರ್ಥೈಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವ, ಯಾವುದೇ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದ, ಯಾವುದೇ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಬೋಧನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಾರದು ಎಂಬುದು ಅಪೊಸ್ತಲನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಸಭೆಯ ಕೂಡುವಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇದು ಯಾವದೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದು. ಮಾತನಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ಅರಿವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರೂ ಕೂಡಾ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಿಜವಾದ ಒಳಿತು ಯಾರಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗದು. ಆತನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರಕವಾಗಿ ಆಶಿಸಿದ್ದು ಕೇಳುಗರ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫಲವನ್ನು ನೀಡಲಾರವು. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಆತ್ಮನಿಂದ ಫಲಪ್ರದೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಂಬಿಕೆಯ, ಮೂಲಕ ಆತನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಬರಬಹುದು ಆದರೆ ಆ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವಾಗದ ಕಾರಣ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಫಲ ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆಯಲಾರದು.

ಫಲವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ (voûς, nous) ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಆಳಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಎದುರುನೋಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬನು ಪರಿಮಿತ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ ಆತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಫಲಗಳು ಉತ್ಪಾದಿತವಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮೀರಿ ಫಲಗಳು ಉತ್ಪಾದಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕೆಳಗರಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ, ಕೇಳುಗನಿಗೆ ಆತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅದು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡದು ಎಂದು ಪೌಲನ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದು. ಆತನ "ಬುದ್ಧಿ" "ಫಲವಿಲ್ಲದ್ದಾಗಿರಬಹುದು"; ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮದಂತೆ ಕೇಳುಗರು "ಆಮೆನ್" ಎಂದು ಹೇಳಲಾರರು (14:16). ಅರ್ಥವಾಗದ ಪದಗಳಿಗೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅವರು ಅಸಮರ್ಥರಾಗುವರು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯು ಸಮುದಾಯಿಕ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಹೊರತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂದು ಪೌಲನು

ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 15. ಪ್ರಥಮ ಪುರುಷದಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಾ, ಪೌಲನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವುದರ ಯಾವುದೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು, ಅದು ಒಂದು ವೇಳೆ ವರವು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವುದಾಗಿದ್ದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಇರುವುದಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಆತನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಆತ್ಮದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು, (προσεύχομαι, *proseucomai*) ನಾನು . . . ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು. ನಾನು . . . ಹಾಡುವೆನು ψαλῶν, *psalō* ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಇದನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ತಾನು ಕೈಸ್ತರಲ್ಲರ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಉದ್ದೇಗವು ಪರಸ್ಪರವಾಗಿ ವಿಷೇಶವಾದವುಗಳು ಅಲ್ಲ; ಆದರೆ ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಎದುರನೋಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರೇರಣೆ, ಅಥವಾ ಅವರು ಎದುರನೋಡುತ್ತಿರುವ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಭಾವನೆಯ ಬೆಲೆ ಎಂದು ಇದು ಕಂಡಿತು. ಪೌಲನು ಸಭ್ಯನಾಗಿದ್ದನು ಆದರೆ ಇಂಥ ಆತ್ಮಿಕ ವಿನಾಷಗಳ ಜೊತೆ ಚಲ್ಲಾಟವಾಡುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆತನ ಒತ್ತಿಹೇಳುವಿಕೆಯು ಪಟ್ಟುಬಿಡದಂತದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಹಾಡುವುದು ಆಗಿರಲಿ, ಕೊರಿಂಥದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಸತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿನ ಹಾಡುಗಳು ಸ್ತುತಿಯನ್ನು, ಉಪಕಾರಸ್ಮರಣೆಯನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಮನವಿಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಂತವುಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಲ್ಲವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದೇ ರೀತಿ ಲೂಕ 1:46-55, 67-79ರಲ್ಲಿನ ಮರಿಯಳ ಮತ್ತು ಜಕರೀಯನ ಪದಗಳೂ ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಂತಾಗಿವೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾರಣಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ವಾಣಿಗಳು ಅರ್ಥವಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಂದು ಪೌಲನ ಬೋಧನೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಡುಗಳು ಮತ್ತು ವಾಣಿಗಳು ಅರ್ಥಹೀನ ಹರಟೆಗಳಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ತರ್ಕಬದ್ಧ ವಿಚಾರಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಾಗಿರಬೇಕು ಪೌಲನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಚನ 16. ಕೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಎದುರನೋಡುವಿಕೆಯು ವಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರ ಎದುರನೋಡುವಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ಅನ್ಯಧರ್ಮಿಯ ವೈವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನಾದಕ ಮಾತುಗಾರರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಿವೆಯನ್ನು ಆ ಸಮುದಾಯದ ಕೇಳುಗರು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು (14:4) ಅಥವಾ ಆಮೆನ್ ಎಂದು ಜೋಡಿಸುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಎದುರನೋಡರು. ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಾಣಿಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತನ್ನ ಸೂಚನೆಗೆ ಓದುಗರು ಲಕ್ಷವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಅನ್ಯಜನರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳು ಒಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಭಾಷಾಂತರದ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಢೆಲ್ವೀಗಳು ಭವಿಷ್ಯ ಮುನ್ನುಡಿಯವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರವಾದನೆಯಿಂದ ಬಿತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಂದೇಶಗಳಂತೆ ಇರುವವು ಆಗಿವೆ ಹೊರತು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸುವಂತವುಗಳು ಅಲ್ಲ. ಉನ್ಮಾದದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಉದ್ದೇಶದ ಮಾತುಗಳು, ಅನ್ಯಜನರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅವುಗಳು ಕುಖ್ಯಾತವಾದ ವಿಷಯ ಲಂಪುಟತನವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವವು ಆಗಿವೆ. ಪೌಲನು ಇಂಥ ಅನ್ಯಜನರ ಆರಾಧನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು. ಅಸಂಭವನೀಯವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಆರಾಧನಾ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿನ ಘಟಿಸುವ ವಾಣಿಗಳು ಅದ್ಭುತೀಯವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಅನ್ಯಜನರ ಉನ್ಮಾದದ ಮಾತಿನಶೈಲಿಯು ಸಾಮ್ಯತೆಯು ಕೇವಲ ತೋರಿಕೆಯದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲದ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಆಗಿದೆ.

ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ದೇವರಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಬೇಡುವ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹರಸುವಂಥದ್ದು ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಇದು ಕೆಲ ಕೇಳುಗರಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡದೇ ಹೋಗಿದೆ. ἰδιώτης (*idiōtēs*) ಪದವು NASBಯಲ್ಲಿ ವರಗಳಿಲ್ಲದಿರುವವರು ಎಂದು ಬಾಷಾಂತರವಾಗಿದ್ದು, “ಕೌಶಲವಿಲ್ಲದಿರುವವರು” ಅಥವಾ ಬಹುಷಃ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ಉತ್ತಮ ಬಾಷಾಂತರವಾಗಿದೆ. 1 ಕೊರಿಂಥ 14:16, 23, 24ರಲ್ಲಿ ಈ ಪದವು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ; ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಮೀರಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಎರಡುಬಾರಿ ಕಂಡುಬರುವುದಾಗಿದೆ (ಅ.ಕೃತ್ಯ. 4:13; 2 ಕೊರಿಂಥ 11:6). ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಇದು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತು ಪಡೆಯದವರನ್ನು ಇದು ಸೂಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವೈದ್ಯನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜೊತೆ ಬಡಿಗನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಡಿಗನು *idiōtēs* (ತರಬೇತು ಪಡೆಯದವನು) ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 4:13ರಲ್ಲಿ ಪೇತ್ರ ಯೋಹಾನರು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದ “ಸಾಧರಣರು” ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು; ಅಂದರೆ ಅವರು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ಎಂದು ಯೆಹೂದ್ಯರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೆಲ ವಿಚಾರಗಳು 2 ಕೊರಿಂಥ 11:6ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ತಾನು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದಲ್ಲಿ “ನಿಪುಣನಲ್ಲದವ” ಎಂದು ಕೆಲ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾನೆ.

1 ಕೊರಿಂಥ 14ರಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂರು ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಪದವು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವುದನ್ನು ನಿಪುಣನಲ್ಲದವ (ಸಾಧಾರಣರು) ಎಂದು ಸೂಚಿಸುವದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಹುಶಃ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಆತನು ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನೂ ಆಗಿರಬಹುದು. ಆತನು ಕೇಳುಗನ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆತನು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ - ವಿಶ್ವಾಸಿಯಂತೆ ಇರುವವನಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯೋ ಬೇರೆಯೋ ಎಂಬಂತೆಯೂ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವಂಥ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ

ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶೈಸ್ತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಆ ಮಾತುಗಾರನೊಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಗಾಗಲೀ ಅಸಮ್ಮತಿಗಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು *idiōtēs* ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು, ಕೃಷ್ಣತಾಸ್ತುತಿ ಅಥವಾ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಡುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದವರು ಅಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ತಾವು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಸಮರ್ಥರೂ ಮತ್ತು “ಆಮೆನ್” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೌಲನ ಸುವಾರ್ತೆಯ ಇಚ್ಛೆಯು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆತ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಸಾಧಾರಣನಾದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು “ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಲು ಪ್ರಮುಖನಾದ ವೈಕ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” (ನೋಡಿರಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 14:23). ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದಾದರೂ ಇಂಥ ವೈಕ್ರಿಯೆಗಳು ಆತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾರರು, ನಂತರ ಸಂದೇಶವು - ಅದು ಎಷ್ಟೇ ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಸರಿ - ಅದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡದು.

ವಚನ 17. ಆತ್ಮನ ಪ್ರಭಾವದಡಿಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು, ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅರ್ಪಿಸಬಹುದು. ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ, ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವೈಕ್ರಿಯು ಮುಂದೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಉಹಿಸಬಹುದು. ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳ *idiōtēs* ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ತಾನು ಕೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೇ ಹೋದರೆ ಆತನು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು, ದೇಹವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡದು. ಆಗ ವಾಣಿಗಳು ಅಶೈಸ್ತರಿಗೆ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಡತಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ವಚನ 18. ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಷೇಶವಾಗಿ ವಾಣಿಗಳು ಹೊಟ್ಟುಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಪ್ರೇರೇಪಿತವಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ತನ್ನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೊಡಲು ಪೌಲನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ವಾಣಿಗಳ ವರಗಳ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಎಂಬಂತಲ್ಲ. ಆತನು ತಾನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಇದನ್ನು ಯಾವುದೇ ಸಹೋದರರು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಅಪೊಸ್ತಲನಾಗಿ ಪೌಲನು, ಸಂಧರ್ಬಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಆತನ ಓದುಗರು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಬಹುಶಃ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಪೌಲನು ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತೇನೆಂದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಅದಕ್ಕಲ್ಲ ಆದರೆ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ವಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 19. ವಾಣಿಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವ ಸಂಧರ್ಭಗಳೆಲ್ಲಾ

ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡವಳಿಕೆ ಕುರಿತಾಗಿವೆ (ನೋಡಿರಿ 14:28). 1 ಕೊರಿಂಥ 11:18; 14:19, 28, 35ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪೌಲನು ἐν ἐκκλησίᾳ (en ekklēsia) ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದು (ಅಕ್ಷರಸಹ, “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ”) ಎಂದಾಗಿದೆ. ἐκκλησία (ekklēsia) ಈ ಪದದ ಅರ್ಥವು ಸಭೆ ಎಂದಾಗಿದೆ: ಈ ಪದವನ್ನು ಪೌಲನು ಆರಾಧನೆಗೆಂದು ಕೂಡಿಬಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಬಳಸಿದನು.⁷ ವಾಣಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರ ಮತ್ತು ಇತರ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆಯ ಮಧ್ಯೆ ವೈತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪೌಲನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳ ವರವು ನೈಜ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಸಹಜವಾದ ಅರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಮಾತುಗಾರನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡುವವನಿಗೆ ಆತನಿಗೆ ಜನರನ್ನು ಸಂಧಿಸುವಾಗ ತಾನು ಸಂವರ್ತಿಸದೇ ಇರುವವರಿಗೋಸ್ಕರ ವಾಣಿಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆಗೋಸ್ಕರ ಅವಶ್ಯವಾದವುಗಳು ಎಂಬುದು ಪೌಲನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು (14:22). ಇಂಥ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ವರವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ; ಆದರೆ ಆತನು ಅದನ್ನು “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ” ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷೇಶ ಸಂದರ್ಭವಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ” ಜೊತೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಪೋಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪೌಲನು ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಬದಲಾಗಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಆತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ಆತ್ಮಗಳು ಆತನಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ತನ್ನ ಜೊತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇರುವ ವಾಣಿಗಳಿಂದ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇತರರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಐದು ಮಾತುಗಳು ಸಾಕು ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪೌಲನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಂಖ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರಹಸ್ಯವಾದ ಅರ್ಥಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಾಣಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ವೈತ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಳೆಯಲು ಸಹಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅವು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.

ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ-ಪ್ರಜ್ಞೆ (14:20-25)

²⁰ಸಹೋದರರೇ, ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಾಗಿರಬೇಡಿರಿ; ಕೆಟ್ಟತನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶಿಶುಗಳಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಸ್ಕರಾಗಿರಬೇಕು.

²¹ಅನ್ಯಭಾಷೆಯವರ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಪರದೇಶಸ್ಥರ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದಲೂ ನಾನು ಈ ಜನರ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುವೆನು; ಆದರೂ ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆಂಬುದಾಗಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರದದೆ.

²²ಆದುದರಿಂದ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವುದು ನಂಬದವರಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ ಹೊರತು ನಂಬುವವರಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಪ್ರವಾದನೆಯು ನಂಬದವರಿಗೋಸ್ಕರವಲ್ಲ ನಂಬುವವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿದೆ. ²³ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಿಲ್ಲಾ

ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡಿದರೆ ಈ ವರವನ್ನು ಹೊಂದದಿರುವ ಸಭೆಯವರು ಅಥವಾ ಕ್ರಿಸ್ತನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರು ಒಳಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿ ನಿಮಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೋ? ²⁴ಆದರೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರವಾದಿಸುತ್ತಿರಲು ಕ್ರಿಸ್ತನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವನಾಗಲಿ ಈ ವರವಿಲ್ಲದವನಾಗಲಿ ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ಅವನು ಎಲ್ಲರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಪಾಪಿಯೆಂಬ ಅರುಹನ್ನು ಹೊಂದುವನು, ಎಲ್ಲರ ಮಾತಿನಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿತನಾಗುವನು, ²⁵ಅವನ ಹೃದಯದ ರಹಸ್ಯಗಳು ಬೈಲಾಗುವವು; ಮತ್ತು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಆರಾಧಿಸಿ ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಂಬದನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವನು.

ಸಭೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದಿರುವಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಪ್ರಯೋಗವು, ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಂತೆ ಇದ್ದು ಅದು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎದೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇತರರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳ ಕಲಿಯುವಿಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ (ನೋಡಿರಿ 1:26, 27; 4:8). ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ, ಆಸ್ತಿಯ ಹುಚ್ಚನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ನಮ್ಮರೆದುಕೊಂಡವರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬೇರೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳರಿಗೋಸ್ಕರ, ಸದಸ್ಯರು ಜೋರಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಧಾನತೆಯಿಂದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಂದ ವಿವಿಧ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಗದ್ದಲವು ಅಸಹನೀಯವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂಥ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಂಥ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿರುವವರ ಮನೋಭಾವನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಅವರ ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಗಣನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಆತನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಕರ್ತನಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬರು ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವದಿಂದ ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಕಾರಯುತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಸಭೆಗಿದೆ.

ಆರಾಧನೆಯು ಸಮುದಾಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಆಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲರ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಅಥವಾ ಅವನ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಒಲವುಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಿ ಸೆರೆಹಿಡಿದು. ಪೌಲನು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನವಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸಭೆಯೆಂಬ ದೇಹದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಬೇಕು.

ವಚನ 20. [ನಿಮ್ಮ] ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರಾಗಿರಬೇಡಿರಿ ಎಂದು ಪೌಲನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳು ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಹೀಗೆ ಎರಡೂ ಉದಾರಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಷ್ಯರು ಯೇಸುವಿಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಆತನು ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕರೆದು ಆತನನ್ನು ಶಿಷ್ಯರ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ "ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು ಪರಲೋಕರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರುವದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" (ಮತ್ತಾಯ 18:1-4). ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಲಕ್ಷೀಕರಿಸುವ ಕೆಲ ಗುಣಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ

ಅನುಸರಿಸುವಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವು ಆಗಿವೆ ಇತರವುಗಳು ಇಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಆಂಗ್ಲಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ, “ಮಕ್ಕಳಂತೆ” ಮತ್ತು “ಬಾಲೀಷ” ಇವುಗಳು ಪರಿಗಣನೀಯವಾಗಿ ಭಿನ್ನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಲೀಷ ನಡಾವಳಿಕೆಯುಳ್ಳವರು ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಾಲೀಶ ನಡಾವಳಿಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಬೆಳೆಯುವ ಅವಷ್ಯಕತೆಯು ಅವರಿಗಿತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು “ಮಕ್ಕಳಂತೆ” ಇರುವದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕೆಟ್ಟತನದ (“ದ್ವೇಷ”; KJV) ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇದು ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವುದು ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ - ಆದರೆ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. “ಪ್ರಾಯಸ್ಕರ ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಮಾಡಿರಿ” ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಕ್ರೈಸ್ತರು ಗಮನಹರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವಾಗ, ಅಥವಾ ಜೊತೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇತರರನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರ ನಡಾವಳಿಕೆಯು ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರೌಢತೆಯು ಕೋರಿಕೆಯು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಒಬ್ಬರ ಮಾತನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಕೇಳುವ ಹಾಗಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ತಿದ್ದುವ ವಿಚಾರವುಳ್ಳವರಾದಾಗ ದೇವನ್ನು ಮಹಿಮೆ ಪಡಿಸುವವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೌಢತೆಯು ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬಯಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಲಿಕೆಯು ದೇಹದ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡನೆಯದ್ದು ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮುದಾಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇವು ಸಭೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ.

ವಚನ 21. ಪೌಲನು ಯೆಶಾಯ 28:11, 12 ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರದದೆ ಎಂಬ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಪಂಚಗ್ರಂಥಗಳ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಒಂದರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಜಾರಿಮಾಡುವವರು. ಇನ್ನೂ ಯೆಶಾಯ 28:11, 12ರ ಪ್ರಸ್ತುತೆಯು ಸ್ಥಿತಿಯು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಗಮನಿಸುವಂಥದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಸ್ರಾಯೇಲು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಭಾಷೆಯ ಜನರನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಇಸ್ರಾಯೇಲರನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡುವುದನ್ನು ಯೆಶಾಯನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರವಾದಿಯು ಬಳಸಿದ ಪರದೇಶಸ್ಥರ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದಲೂ ಎಂಬ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಪೌಲನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳೆದು ತಂದಿತು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಏಳನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮುನ್ನ ಎದುರಿಸಿದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಕೂಡ , ದೇವರು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿನ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿಯೆ “ಪರದೇಶಸ್ಥರ ನಾಲಿಗೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಸ್ರಾಯೇಲರಂತೆ ಕೊರಿಂಥದವರೂ ಕೂಡಾ ಸಾಧಾರಣ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಕೊಡುವ ಸಂದೇಶದತ್ತ ಲಕ್ಷವಹಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲಾದರು. ಬುದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದನೆಯು ನೈಜಮಾನವ ಭಾಷೆಗಳು ಯೆಶಾಯನ ಪ್ರವಾದನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ವಾಣಿಗಳು ನೈಜಭಾಷೆಗಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾದವು ಆಗಿವೆ.

ಕೆಲಸಾರಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಲೇಖಕರು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹಳೆಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳು ಅದೇ ತರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸದಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹಳೆಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳು ಹೊಸಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದವುಗಳು ಆಗಿವೆ. ಪರದೇಶಸ್ಥರ ನಾಲಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿದ್ದಂತೆ, ವಾಣಿಗಳ ವರಗಳ ಮತ್ತು ಸಭೆಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸದಂತೆ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಪೌಲನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಅವಷ್ಯಕತೆಯು ಇತ್ತು.

ವಚನ 22. ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಪಡೆದ ಕೆಲ ಕೊರಿಂಥದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಲಿಯದೇ ಇರುವ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅದ್ಭುತೀಯವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. “ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು” (ἄπιστος, *apistos*) ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಮತ್ತು ಕೊರಿಂಥದವರು ಅವರ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರಾಗಿದ್ದು (ನೋಡಿರಿ ಅ.ಕೃ. 2:7, 8) ಇದು ಈ ಜನರ ಮೇಲೆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವಿಕೆಯ ಒತ್ತಾಯಿಸುವ ಚಿನ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಂಥದ್ದು ಉನ್ನಾದದ ಮಾತಿನ ಶೈಲಿಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಪೌಲನ ವಾದವು ಅಲ್ಪ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಅಸಂಬಂಧವಾದ, ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮಾತುಗಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲದವುಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿವೆ ಆದರೆ ಹೊರಗಿನ ವೀಕ್ಷಕನಿಗೆ ಅಥವಾ “ವರಗಳಿಲ್ಲದ”ವನಿಗೆ ಇದು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿದೆ (ἰδιώτης, *idiōtēs*, 14:16, 23, 24).

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಾದ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ ಆದರೆ ಆತನ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸುವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯು ನಿಜವಾದ ಚಿನ್ನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಾಗಿದೆ. ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವದು ನಂಬದವರಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದೆ ಹೊರತು ನಂಬುವವರಿಗೆ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಎಂದು ಪೌಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಪ್ರವಾದನೆಯು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದವರಿಗೋಸ್ಕರ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಇರುವ ವರವಾಗಿದೆ. ಕೊರಿಂಥದವರು ಬಳಸುವ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆತ್ಮನ ವರವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೇರೇಪಿಸದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳು ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸುವವು ಆಗಿವೆ.

ವಚನ 23. 12:30ರಲ್ಲಿ “ಎಲ್ಲರೂ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವರೂ?” ಎಂಬ ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಅಂಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವರು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಕೆಲವೇ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಪೌಲನು ಎಲ್ಲರೂ ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡಿದರೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತ ಇರುವ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯು ನೋಡುವನು ಎಂದು ಪೌಲನು ಊಹಿಸುವಾಗ ಆತನು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷಾಲಂಕಾರವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾಗುವದನ್ನು ಪೌಲನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬಯಸುವವನಲ್ಲ ಆದರೆ ಅನೇಕರು ಆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವವರು ಅದನ್ನೇ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಭೆಯೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದಾಗ ಅನ್ಯನಾದವನು

ಅಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತನಿದ್ದರೆ ಹಾಗೂ ಅನೇಕರು ತಾವು ತಿಳಿಯದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಅವರು ಗಮನಿಸುವುದಾದರೆ, ಆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಹುಚ್ಚರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಆತನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಾಣಿಗಳು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನಂಬಿಕೆಯೆಡೆಗೆ ನಡೆಸುವ ಚಿನ್ನೆಯಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕೊರಿಂಥದವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ರೀತಿಯು, ಅವುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವು ಆಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ಸಮುದಾಯವು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ, ಸೇವೆ, ಮತ್ತು ಜೀವಿತದ ರೀತಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ "ಸೇರುವಿಕೆ" (συνέλθη, *sunelthē*) ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ NASB ಪ್ರತಿಗಳು ಅಂಥ ಸಭೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಹತ್ವದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿಲ್ಲ. ಗ್ರೀಕ್ ಪದ ನುಡಿಯ ἐπι τὸ αὐτό (*epi to auto*) ಅರ್ಥ "ಒಟ್ಟಾಗಿ" ಎಂದಿದೆ; ಮತ್ತು ಇದೇ ಪದದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯು ಮತ್ತಾಯ 22:34 ಮತ್ತು ಲೂಕ 17:35, ಕೆಲಸಾರಿ ಅ.ಕೃ. (1:15; 2:1, 44, 47; 4:26), ಮತ್ತು 1 ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿ (7:5; 11:20; 14:23) ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಲಕ್ಷಕೊಡುವ ಕರೆ ಹಾಗೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದವರ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.⁸ ಅಪೊಸ್ತಲಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾದ ಆದಿಸಭೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯೆರೂಸಲೇಮಿನ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಹೃದಯ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಯ ಐಕ್ಯತೆ ಮೇಲಿನ ಅನುಭವಗಳಿಗಾಗಿ ಲೂಕನು ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದನು. 7:5ರಲ್ಲಿ ಗಂಡಹೆಂಡತಿಯರ ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಮಾತಿನತ್ತ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಎಳೆಯುವವನಾಗಿದ್ದು ಅಂತೆಯೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಗೆ ಕೂಡಿ ಬಂದವರ ಹಂಚಿಕೊಂಡಂಥ ಅರಿಕೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ (11:20; 14:23). ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅಕಾಶವು ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಭಂಗಪಡಿಸುವುದು ಎಂಬುದು ಅಪೊಸ್ತಲನ ಕಾಳಜಿ ಆಗಿತ್ತು.

ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಗೊಂದಲವು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಗ, ಪ್ರವಾದನಾ ವರವು ಬೋಧನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಆರಾಧನೆಮಾಡುವವರು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿಸುವಾಗ ಪೌಲನು ಇದನ್ನು ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾನೆ (14:27-31). ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗಾಗಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (14:22), ಆದರೆ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಆತನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರನು. ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಅಕ್ಷರಸಹ ಕೇಳುವುದನ್ನು ಆತನು ಎದುರುನೋಡದೇ ಹೋದರೆ "ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದನೆಯನ್ನು" ಅವರಿಂದ ಕೇಳುವುದನ್ನು ಸಹ ಆತನು ಬಯಸಲಾರ (14:24). ಅಪೊಸ್ತಲನ ವ್ಯತ್ಯಾಸತೆಯು ಅತ್ಯೆಸ್ಮರು ಪ್ರವಾದನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವರು. ನಂಬುದಕ್ಕೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ನೈತಿಕ ಜೀವಿತವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೋ, ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವಾಗ ಆ

ದೃಶ್ಯವು ಅಪಾಯಕರ ನೋಟವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಾತುಗಳು ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳನ್ನು "ಪಾಪಿಗಳು" ಎನ್ನುವತ್ತೆ ನಡೆಸುತ್ತವೆ; ಅವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಗಳು ಅವರನ್ನು ಅಚ್ಚರಿಗೀಡುಮಾಡುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ವಚನಗಳು 24, 25. 14:25a, bದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದಂತೆ ಒಬ್ಬನು ವಿಶ್ವಾಸಿಯ ಮೇಲಿನ ವಾಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರವಾದನೆಯ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುವುದಾದರೆ: ಅವನ ಹೃದಯದ ರಹಸ್ಯಗಳು ಬೈಲಾಗುವವು; ಮತ್ತು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಆರಾಧಿಸಿ ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವನು. ಅಕ್ರೈಸ್ತನ ಹೃದಯವನ್ನು ತಲುಪುವ ಮಾರ್ಗವು ಆತನ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾಗೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕವೇ. ಆತನು ಪ್ರವಾದನಾ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆತನು ತಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡ ವಾಕ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಸುವಾರ್ತೆಯ ಸತ್ಯವು ಆತನು ಅಪರಾಧಿ ಎಂದಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಆತನು ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವನು ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ಆರಾಧಿಸಿ ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವನು ಆರಾಧಿಸುವವನು ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷಿಕೊಡುವವನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

Gordon D. Fee ಅಧ್ಯಾಯ 14ನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ್ದು. ವಚನ 1ರಿಂದ 25 "ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಿಕೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ" ಮತ್ತು ವಚನ 26ರಿಂದ 40ರ ವರೆಗೆ "ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕ್ರಮದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ" ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.⁹ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಬೆಳಸಲು ಅಥವಾ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಹಾಗೂ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ತಮ್ಮವಾಪಗಳಿಂದ ದೋಷಿಗಳೆಂದು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿತ್ತು. ಗುರಿಯು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವದು ಅಥವಾ ಮಾಹಿತಿಕೊಡುವುದು ಅಗಿದ್ದರೆ, ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಬೋಧಿಸುವವರು "ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇಬೇಕು" ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು "ಇಲ್ಲಿ, ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ" ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವರು. ಪ್ರಬೋಧನೆ, ಸೂಚನೆ ಮತ್ತು ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಗ್ರಹಿಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದದ್ದು ಪೌಲನು "ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳು" ಅಥವಾ "ವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ" ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು 14ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಏಳು ಬಾರಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ.¹⁰

ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಆದಿಸಭೆಯು ಕೂಡಿಬಂದಾಗ ಏನು ಸಂಭವಿಸಿತು ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲಕೃತ್ಯವಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಾಗಲೀ ಮಾಹಿತಿಯ ವಿವರದ ಗುಚ್ಚವನ್ನೇ ಕೊಡುವವುಗಳಾಗಿವೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಓದುವದು ಅಥವಾ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬೋಧಕರ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಓದುವುದು ಸೂಚಿತವಾದಂತದ್ದು (ಕೊಲೊ 4:16; 1 ತಿಮೊಥೆ 4:13). ಪ್ರವಾದಿಗಳಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸೌವಾರ್ತಿಕರಾಲೀ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದಾಗ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಹುದು (ಅ. ಕೃ., 20:7). ನಾವು ಹೊಂದಿದ ಅವರ ಕೆಲ ಹಾಡಿನ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು.

ಹೇಗೋ, ಕರ್ತನ ದಿನದಲ್ಲಿ "ಕರ್ತನ ಬೋಜನ" ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಭೆಯು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಇದುಮೀರಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಇಂದಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಸಭೆಗಳಿಂದ ಬಳಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಆರಾಧನೆಯ ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವದೇ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ: ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಕೂಟಗಳು ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದವುಗಳೂ ಮತ್ತು ಕ್ರಮವಾದವುಗಳೂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಬಯಸುವವನಾಗಿದ್ದನು. ಪೌಲನು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆ ವೈಶ್ಯಾಸಮಾಡುವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಆರಾಧನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನೆಗೋಸ್ಕರದ ಸೂಚನೆಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಮಂಡನೆಯಾದವು (14:2-6), ಆದರೆ ಅದು ಆತನ ಮುಖ್ಯ ಕಾಳಜಿಯು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. 14:26ರ ಆರಂಭದ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ನಡವಳಿಕೆಯಂತಹದರ ಜೊತೆ, ದೃಷ್ಟಿಯು ಬದಲಾವಣೆಯು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪರಿಣಾಮಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯವಲ್ಲದವಿರುವವಿಯು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರೇಪಿತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿರಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮತ್ತು ಯೋಜನಾಪೂರಕ ಆರಾಧನೆಯು ಸ್ತುತಿ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ವಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದ ನಂತರ "ವಚನ 25ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದುದರ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದುದರತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ."¹¹

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರಿಗಾಗಿ ಸೂಚನೆಗಳು (14:26-33)

²⁶ಹಾಗಾದರೆನು ಸಹೋದರರೇ? ನೀವು ಕೂಡಿಬಂದಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬನು ಹಾಡುವದೂ, ಒಬ್ಬನು ಉಪದೇಶಮಾಡುವದೂ, ಒಬ್ಬನು ತನಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುವದೂ, ಒಬ್ಬನು ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುವದೂ, ಒಬ್ಬನು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವದೂ ಉಂಟಷ್ಟೆ. ನೀವು ಏನು ನಡಿಸಿದರೂ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಡೆಸಿರಿ. ²⁷ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುವುದಾದರೆ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಅವಶ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮೂವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ²⁸ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವವನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುವವನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮಗಿರಲಿ; ತನ್ನೊಂದಿಗಿಯೂ ದೇವರೊಂದಿಗಿಯೂ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ²⁹ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಇಬ್ಬರಾಗಲಿ ಮೂವರಾಗಲಿ ಮಾತಾಡಲಿ, ಮಿಕ್ಕಾದವರು ಕೇಳಿ ವಿವೇಚನೆಮಾಡಲಿ. ³⁰ಕೂತಿರುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆ ಉಂಟಾದರೆ ಮೊದಲಿನವನು ಸುಮ್ಮಗಾಗಲಿ. ³¹ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವರು, ಎಲ್ಲರೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಹೊಂದುವರು. ³²ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಅವೆ. ³³ದೇವರು ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣನೇ ಹೊರತು ಗಲಿಬಿಗೆ ಕಾರಣನಲ್ಲ.

ವಚನ 26. ಪೌಲನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು

ಸಾರಾಂಶೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ. “ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನಮಗೆ ಬಿಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲವುಗಳು ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದು ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆತನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೊದಲು, ಸಭೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಾವೆಲ್ಲ ತರದ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂದು ಆತನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಳಸುವವು ಆಗಿವೆ. ಕ್ರೈಸ್ತೀಯ ಸಮುದಾಯವು ತಾನೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದೆ. ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪಾತ್ರವು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ಭಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭದ ಮುಂದಾಳತ್ವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಂಗೀತದ ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಜೊತೆ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ತಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಮೂಲ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು, ಇತರವು ಬೇರೆಡೆ ಕೇಳಿದಂಥ ಹಾಡುಗಳ ಪ್ರತಿಯನ್ನೂ ಅಥವಾ ಅಳವಡಿಕೆಯೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ನುಡಿಗಳಂತಿರುವ ಹಾಡುಗಳು ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಚನಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗಬಹುದು. ಸಾಮೂಹಿಕ ಹಾಡುವಿಕೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ (ಮಾರ್ಕ 14:26; ಅ.ಕೃ. 16:25). ಕೆಲ ಆರಾಧಕರು ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು (ψαλμοί, psalms) ತಂದರು ಆದರೆ ಪೌಲನು ಈ ಪದಗಳನ್ನು ತಾಂತ್ರಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದು ಅಸಂಭವನೀಯವಾದದ್ದು. ಕೀರ್ತನೆಯ ಸಂಗ್ರಹವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಗಳ ಜೊತೆ ಉಪದೇಶಮಾಡುವದೂ, ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುವದು ಇವುಗಳು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಯಾವುದೇ ಸ್ತೋತ್ರದ ಹಾಡನ್ನಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಧ್ಯಾನವನ್ನಾಗಲೀ “ಕೀರ್ತನೆ” ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವವು ಆಗಿವೆ. ಕೆಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ ಪದಗಳನ್ನು ಹೆಣೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ (ನೋಡಿರಿ ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 2:6-11; ಕೊಲೊ 1:16, 17). ಸಭೆಯ ಹಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಳಗೊಂಡಿರಲಿ, ಅದು ಕ್ರಮವಾಗಿರುತ್ತವೆಯಿಂದ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಹ್ಯವಾದವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದನು.

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅವಧಿಯ ನಂತರ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿರುವ ಕೊರಿಂಥದವರ ಆರಾಧನೆ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತ್ಮನ ನೇರವಾದ ವರಗಳು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಆತ್ಮವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೆಲ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನೇರ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿದವರು ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ತಿಳುವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಸಭೆಯ ಕೂಡಿಕೊಂಡಾಗ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ತರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಾಣಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನ ಜೊತೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಸಭೆಯು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುವಂಥ ವರವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿದ್ದನು. ವಾಣಿಗಳು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಸಭೆಯು ವೃದ್ಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

“ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನು ತನಗೆ ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾನೆ (14:4) ಮತ್ತು ಆ ವರಗಳು ಸಭೆಗೆ ಭಕ್ತಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.”¹² ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವವು ಆಗಿದ್ದು ದೇವರನ್ನು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವತ್ತ ನಡೆಸುವವು ಆಗಿವೆ (ನೋಡಿರಿ ಇಬ್ರೀಯ 10:23-25).

ವಚನ 27. ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ತನ್ನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವದನ್ನು ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದು, ಆತನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ತನ್ನಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮೂಲಕ ವಿವೇಚನೆಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವರು ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿ ಕುರಿತು ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪೌಲನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವರು ಒಂದು ಅನಿಯಂತ್ರಿತ ಒತ್ತಾಯವು ಅಲ್ಲ; ಅದು ಆತ್ಮನ ಮೂಲಕ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವು ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನು ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾದರೆ, ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಕೂಟಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ (ἐν ἐκκλησίᾳ, *en ekklēsia*, “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ”; ನೋಡಿರಿ 14:19, 28) ಆತನು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ ಹಿಂದೆಸರಿಯಬೇಕು. ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವನಿಗೆ ಅವೊಸ್ತಲನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 28. ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ, ಸಭೆಯವರು ಯಾರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, ಆತನು ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಅರ್ಥ ಹೇಳುವವನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಕೆಲ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬಹುಮುಖ ಆತ್ಮನ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದ್ದು, ಇದರಿಂದ ಆತನು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನೂ ಮತ್ತು ಆತನು ಈಗ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವಂತಹ ಎರಡೂ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು (ನೋಡಿರಿ 14:5). ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಬಾಷಾಂತರವು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗಲೂ διερμηνεύω (*diermēneuō*) ಎರಡೂ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.¹³ ಮಾತುಗಳ ಆತ್ಮನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹೊಂದಿದವರು ಆ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು. ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುವವನು ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ನೀಡಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಆತನು ಮಾತನಾಡುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತವಿತ್ತವರವರು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ಆತನು ಅರ್ಥವಿವರಣೆಕಾರನೊಬ್ಬನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಅರ್ಥವಿವರಣೆಕಾರನು ಆತನು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅದನ್ನು ಬಾಷಾಂತರ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು ಇಲ್ಲವೇ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಪೌಲನ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ತತ್ವಗಳು ಅಡಗಿವೆ: (1) ವಾಣಿಗಳು ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ ಮತ್ತು (2) ಸಂದೇಶವು ಅರ್ಥವಿವರಣೆಯಾಗದೇ ಅದು ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ

ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಲ್ಲ. ಆತ್ಮಿಕವರಗಳು ಸಭೆಯ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇವೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವಪ್ರಶಂಸೆಗಾಗಿ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತರಲಿಲ್ಲ. ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠವಾದದ್ದು. ವ್ಯಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವವು ಅಲ್ಲದೇವರ ಜೊತೆ ರಹಸ್ಯವಾದ ಅನುಭವವೂ ಅಲ್ಲ.

ಪೌಲನು ಯಾವುದೇ ಪ್ರೇರಕ ಇಚ್ಛೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ವರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವ ಅಂಶವಾಗಿದ್ದು, ಅದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಬಂದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿವರಣೆಕಾರರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವ ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ತಿರುಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮಗಿರಲಿ (*en ekklesia*) ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಉನ್ನಾದದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎಳೆಯುವಂಥ ಆತ್ಮನ ಪ್ರೇರಕ ಇಚ್ಛೆಗಳ ಪರಿಣಾಮದಂತಿರುವ ವಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂದು Leon Morris ಟಿಪ್ಪಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.¹⁴

ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ಭಾವನೆಗಳು ಮಾತುಗಳು ಒಬ್ಬನ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲಾರವು. ವರಗಳ ಜೊತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಗಲಿಬಿಲಿ ಕಾರಣವಾಗದೇ ದೇವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಎಲ್ಲದರ ಜೊತೆ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವನು ತನ್ನ ಜೊತೆ ಆರಾಧಕರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಪೊಸ್ತಲನ ಉಹೆಯಾಗಿದೆ.ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವನು, ಅರ್ಥರಹಿತವಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಿವರಣೆಕಾರನಿಗೆ ಧ್ವನಿಸಿದರೂ ಕೂಡಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಯಾವ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ವಚನ 29. ಪ್ರವಾದನಾ ವರವು, ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ವರಗಳಂತೆ,ಇದ್ದು ವರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದವನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವಂತದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. ವಾಣಿಗಳೊಡನೆ, ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಇಬ್ಬರಾಗಲೀ ಮೂವರಾಗಲೀ ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಮಾತಾಡಲಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಸೂಚನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸೂಚನೆಯು ಇತ್ತು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಗಲೀ - ವಾಣಿಗಳು, ಪ್ರವಾದನೆಗಳು, ಹಾಡುಗಳು, ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಆರಾಧನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರು ಪ್ರವಾದಿಸುವಾಗ, ಮಿಕ್ಕವರು, ಬಹುಶಃ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಸಭೆಯು ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿಅದರ ಕುರಿತಾಗಿ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಲಿ. ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದಲ್ಲವೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಿತ್ತು; ಪ್ರವಾದನಾ ಮಾತುಗಳು ಅದೇ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಿತ್ತು. ಸಭೆಯು ಕೇಳಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದೇಶವು ವಿಮರ್ಷಾಪೂರಕವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ಒಂದೇ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೊರಟುಬಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರವಾದನೆಗಳು ಒಂದೇ ತರದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಗುಣಾಂಶಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸೂಚನೆಯೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ತಂತ್ರಜ್ಞನು ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹಾಗೆ ಆತ್ಮವು ಪ್ರವಾದಿಯ

ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದೇ ಆತ್ಮವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಬದಲಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಾನೇ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಗುಣಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆಯು ನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದದ್ದೇ. ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವರಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವು ಆಯ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡು ಅದು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಬಲಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವುದಾಗಿದೆ.

ವಚನ 30. ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಕೂತಿರುವ [ಕೂತಿದ್ದವನಿಗೆ] ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಪ್ರಕಟಣೆ ಉಂಟಾದರೆ [ಆದರೆ], ಮೊದಲ ಪ್ರವಾದಿಯು ಎರಡನೆಯವನಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಸಮಯವು ತನ್ನದೇ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ದೇವರಿಂದ ಬರುವ ಸಂದೇಶಗಳು ನನ್ನಿಂದಲೇ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸನ್ಮಾನ ತೋರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು, ಪ್ರವಾದಿಸುವುದನ್ನು, ಹಾಡುವುದನ್ನು ತನ್ನ ಅವಕಾಶ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರ ತನ್ನದೇ ಎಂದು ಗರ್ವ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆಯ ಸಭೆಯು ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ವರಗಳು ಮತ್ತು ಸಂದೇಶಗಳು ಒಂದು ಸಭೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿತ್ತು.

ವಚನ 31. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪಾಲನು ಕಂಡನು; ಬಹುಶಃ ಇಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಮೂವರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅವರು ನಿರಾಕರಿ ಸುವವರಾಗಿರಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿಯೂ ಸರತಿಯಂತೆ ಮಾತಾಡಲಿ ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಪ್ರವಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವರು ಎಲ್ಲರೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೊಂದುವರು. ಪ್ರವಾದಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರವಾದನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಸ್ವಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಮಹತ್ವಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೌಜನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ 32. “ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು” (ನೋಡಿರಿ KJV) ಎಂದು NRSV ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದೆ. ಈ ವಾಕ್ಯಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಸೂಚನೆಯೆಂದರೆ ಆತ್ಮನಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವರಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದನು. ತಿರುಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪ್ರವಾದನೆಯ ಇಚ್ಛೆಯು ಅಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿಯು ಆತ್ಮವು, ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗಲೂ, ಅದು ಪ್ರವಾದಿಯು ತಾನೇ ಅದರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯದ್ದು ವಾಣಿಗಳನ್ನಾಡುವವನಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಿಜವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಮಾತುಗಾರನು ತಮ್ಮನನ್ನು ತಾವು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಅವರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವಷ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧನು ಯಾರೊಬ್ಬನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

NASBಯ ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ . . . ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಅವೆ ಎಂದು ಅವರು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಗ್ರೀಕರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ "ಪ್ರವಾದಿಗಳು" ಎಂಬುದರ ಮುಂದೆ ಯಾವುದೇ ಪದಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅವರು ಇತರ ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ತರದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಲು ಆಗದು ಎಂದು NASB ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. NASBಯ ಭಾಷಾಂತರವು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ, ಸಂದರ್ಭವು ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವಂತಿರಬೇಕು, ಮತ್ತು ಈ ಸಂದರ್ಭವು ಮೊದಲು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ; ಪ್ರವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸ್ವನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ತೋರಿಸುವವರಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ಸೂಚಿಸುವವನಾಗಿದ್ದನು.

ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು (14:34-36)

³⁴ದೇವಜನರ ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಭೆಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು; ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಧೀನದಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ. ³⁵ಅವರು ಏನಾದರೂ ತಿಳುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಕೇಳಲಿ. ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ.

³⁶ಏನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಹೊರಟಿತೋ? ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಬಂತೋ?

ವಚನಗಳ ವಿಭಜನೆಯು 14:34-36 ವಚನಗಳಿಗೆ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಗಲಿಬಿಲಿಯ ದೇವರ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಆತನ ಮಕ್ಕಳು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ, ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರು ದೇವರ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಅವಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. "ಆತನು ಗಲಿಬಿಲಿಯ ದೇವರಲ್ಲ" (14:33). ಈ ವಿಚಾರವು ಅಪೊಸ್ತಲನ ಹಿಂದಿನ ಅನೇಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಮಾರೋಪವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅಂತಿಮವಾದ ಬಾಗದ ಬಗೆಗೆ ಏನು? ಇದು ಹಿಂದಿನ ಸೂಚನೆಗಳ ಸಾರಂಶದ ಭಾಗವಾಗಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯೋ?

ಪೌಲನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಅಂತಿಮ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮುಂದುವರಿಯನ್ನು NASBಯು ಕೊನೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಗ್ರೀಕ ಭಾಗದ 1ಕೊರಿಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುವಂಥ ಸಂಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರಗಳು (NRSV; NIV 1984; ESV) 14:33ನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದೆ. ಅವುಗಳು ವಚನವನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿಭಾಗಿಸಿದ್ದು "ಎಲ್ಲ ಸಭೆಗಳ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ" ಎಂದು ಹೊಸ ಪ್ಯಾರಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಗೊಂದಲಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತವೆ. 14:33 ಮೂಲಕ ಹೊಸ ಪ್ಯಾರಾದ

ಮೂಲಕ ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕಾರಣವು ಕೊಡಲ್ಪಡಬಹುದು. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹುದ್ದೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವೈಪೋಷಿಗ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಾರಣವಾದದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೌಲನು ಪರಿಚಯಿಸಿದನು. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಸಭೆಯು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗಳು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ನೀವು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಆತನು ಯಾವುದೇ ಸೂಚ್ಯವಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ತನ ಸಭೆಯ ಸಭೆಯವರು ಒಬ್ಬರ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬರು ಕಲಿಯಬೇಕು.

ವಚನಗಳು 34, 35. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸುಮ್ಮನಿರುವಿಕೆಯ ಪೀಠಿಕೆಯು ಹಠಾತ್ತನೆ ಆಗಿದ್ದು "ಸಭೆಗಳ ಎಲ್ಲ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿರುವಂತೆ" ಇದು ಅವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಿಂದಿನ ಸೂಚನೆಗಳಂತೆಯೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ ಎಂದ ಓದುಗರು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. NRSV ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಇದು ಸರಿ ಎಂದು ಕಂಡಿವೆ; ಇದು ಹೊರ ವ್ಯಾಸಾ 14:33ರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಹೇಗೋ, NASBಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾದರೂ ವಚನದ ಅರ್ಥವು ಒತ್ತಿಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯ ಕೊನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ.

ಪೌಲನು ಕಾಣುವಂತೆ 11:5ರಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ, ಅದರ ಜೊತೆ 14:34, 35ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸುಮ್ಮನಿರುವಿಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರನಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. "ಸಭೆಯು" ಕೂಟಗಳೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಭೆಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು; ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಧೀನದಲ್ಲಿರಬೇಕು ಎಂದೂ ಆತನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮುಂದಿನ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಎರಡು ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳ ನಿಕಟ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಂತಹ 11:1-16 ಮತ್ತು 14:34, 35 ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. 11ನೆ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿನ, ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ -ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಿಗೆ ಆಧೀನರಾಗಿರ ಬೇಕೆಂಬುದು - ಅದು ಆಧೀನತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಸೂಚ್ಯಾರ್ಥವಾಗಿ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು ಆ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಂತೆ ಪುರುಷನ ತಲೆಯು ಮುಚ್ಚದಿರುವಿಕೆಗೋಸ್ಕರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಬಗ್ಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲಿ, ಅದೇ ರೀತಿಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದವು. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಈ ಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೂಡಿಬಂದಿತ್ತು (14:34) ಪೌಲನು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ "ಆಧೀನರಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸಭೆಯು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೂಡಿಬಂದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿದ್ದು, 1 ಕೊರಿಂಥ 11ರಲ್ಲಿ ತಲೆ ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರುವ ವಿಷಯವು ಪೌಲನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಇದು 14ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವು ಆಗಿತ್ತು. ತಲೆ ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರದ ವಿಷಯವು ಸಭೆಯ ಕೂಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಆಧೀನತೆಯ ಎರಡೂ ವಿಷಯಗಳು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಿದನ್ನು ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು ಎಂದು

ಯಾರಾದರೂ ಎದುರುನೋಡಬಹುದಿತ್ತು.

ನಾಯಕನ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಳಗೊಂಡಿರಲಿ ಮತ್ತು ಸಭೆಯ ಕೂಡುವಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲೀ ಪೌಲನ ಪ್ರಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯಗಳು ವಿಷೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಆತನ ಮಹತ್ವದ ನಾಯಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲೀ, ಸಭೆಯ ಯಾವ ಪೌಲನ ಉಪದೇಶದ ಹಿಂದಿನ ಕಾಳಜಿಯು ಸಭೆಯ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಆರಾಧನೆಗೆ ಕೂಡಿದಾಗ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುವುದೇ ಆತನ ಮುಖ್ಯ ಕಾಳಜಿಯು ಆಗಿತ್ತು. ಕರ್ತನ ಬೋಜನವನ್ನು ಆಚರಿಸುವದೇ ಬಗ್ಗೆ (11:20) ಮತ್ತು *ἐν ἐκκλησίᾳ (en ekklesia, "ಸಭೆಯಲ್ಲಿ"; 14:35; ನೋಡಿ 14:19, 28)* ವಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಳಕೆ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಪದ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ಇದು ಸಭೆಯ ನಡಾವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ಪದವು ಸ್ತ್ರೀಯ ತಲೆಯ ಮುಚ್ಚುವಿಕೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ.

14:34, 35ರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 14ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೂ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ನಡಾವಳಿಕೆಯು ಪೌಲನ ಸೂಚನೆಗಳ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯು ಆಗಿತ್ತು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಆತನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು "ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ" ಗಲಿಬಿಲಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು. ಆಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಸುಮ್ಮಗಿರಲು ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು. ಅವರ ಮೌನದ ಮೂಲಕ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ನಾಯಕತ್ವದ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅದೇ ಅವರ ಮಾರ್ಗವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಪೌಲನು ಪ್ರಬೋಧಿಸಿದನು.

ಆತನ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತೆ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಪೌಲನ ಮನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೇಳಿಕೆಯು ಇದೆಯೋ ಅದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ; ಬಹುಶಃ ಆತನು ಆದಿಕಾಂಡ 3:16ರಲ್ಲಿನ ". . . ನಿನ್ನ ಗಂಡ . . . ಅವನು ನಿನಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿರುವನು" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬಹುದು. ಸ್ತ್ರೀಯು "ಮೌನವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ" (*σῆμα, sigō*)¹⁵ ಪೌಲನು ತನ್ನ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬೋಧಿಸಿಲ್ಲ ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. 14:34, 35ರ ಸಭೆಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವದ ವಿಷಯವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಕುರಿತು ಆಗಿದೆ.

ಗ್ರೀಕ ಪದದಲ್ಲಿ, ಪುರುಷನ ಪಡೆದ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಕ್ಷಚಿತ್ತಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೆಂಡತಿಯು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ "ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳು ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಗೋ ಅಥವಾ ಆಕೆಯ ಗಂಡನ ಮೂಲಕವೋ ಆಗಬೇಕು." ಎಂದು ಪೌಲನ ಸಮಕಾಲೀನನಾದ Delphi ಯಲ್ಲಿನ, ಪೂಜಾರಿಯಾದ Plutarch ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದನು. "ಒಂದು ವೇಳೆ ಆಕೆಯು ನೊಂದಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬ ಕೊಳಲು ವಾದಕ ಹಾಗೆ ಅದರ ತರಂಗಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಹೊರತು ತನ್ನಬಾಯಿಂದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊರಚ್ಚಲಬಾರದು" ಎಂದೂ ಸೇರಿಸಿದನು.¹⁶

ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಆಚರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು, ಆದರೆ ಅಪೊಸ್ತಲನ ಮಾತುಗಳು ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಷ್ಟಿಂತಲೂ ಉನ್ನತ ಸಂಗತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಶಿಸುತ್ತದೆ. ಸಭೆಯು ಕೂಡಿದಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪುರುಷನಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯ ನಾಯಕತ್ವವು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆತನು ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ದೈವಶಾಸ್ತ್ರದ ಸೂಚನೆಗಳು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ ಸಭೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದಾದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಸಭೆಗಳು ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಸೂಚನೆಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಸಭೆಯ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೌನಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಇದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಮೌನಿಯಾಗಿರಲಾರನು, ಉದಾರಹಣೆ, ಹಾಡುವಾಗ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ವಂದಿಸುವಾಗ.ಬದಲಾಗಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವ ವಿಷಯ ಬಂದಾಗ ಸ್ತ್ರೀಯು ಪುರುಷನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು.¹⁷

14:34, 35 ಮತ್ತು 11:5ರಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಪೌಲನ ಸೂಚನೆಗಳ ಮಧ್ಯದ ಗಲಿಬಿಲಿಯು ಎರಡು ಮಾರ್ಗಗಳ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಇತ್ಯಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಮೊದಲು ಸ್ತ್ರೀಯು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಸಲು ಪೌಲನು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದನು ನಂತರ “ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಮೌನಿಯಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂಬ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ನಿಯಮದ ಮೇಲೆ ಇದು ಇರುವಂತಿದೆ ಅವರು ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಎರಡನೆಯ ವಿವರ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಭೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೂಟದ ಹೊರತು ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಕೇವಲ ಇತರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಉಪಸ್ಥಿತವಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅಥವಾ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರುವ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಮಯದಲ್ಲಿ. ಬೊಧನೆ ಮತ್ತು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಇರುವುದರಿಂದ (ನೋಡಿರಿ, ಉದಾಹರಣೆ 1 ಯೋಹಾನ್ 4:1) ಎರಡನೆಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ, ಎರಡನೆಯ ವಿವರಣೆಯು ಹಗುರವಾಗಿ ತೆಗೆಯಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪೌಲನ ಕಾಳಜಿಯು 1 ಕೊರಿಂಥ 11ರಲ್ಲಿನ ಪೌಲನ ಕಾಳಜಿ ಎಂದರೆ “ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಇರುವಾಗ ಇರಬೇಕಾದ ನಡವಳಿಕೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೊರತು ಅವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬಂದಾಗ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರ ನಡವಳಿಕೆಯು ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ.

ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದರಿಂದ, ಕೆಲವರು ಸಣ್ಣ ವಾಕ್ಯಾಂಶದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲ ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಾಂಶಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಾಂತರಗಳು 14:34, 35ರಲ್ಲಿವುಗಳು 14:40 ನಂತರಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಚನಗಳ ಕೊರತೆಯು ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ತಪ್ಪಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದುವಿಕೆಯು 14:34, 35 ಪೌಲ ಮೂಲ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೆಲ ವಾದಕ್ಕೆ ಅನುವು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ; ಅದರಲ್ಲಿ, ಆ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ಲೇಖಕನನ್ನು ಅಪಮಾನ ಮಾಡುವದು ಆಗಿವೆ.¹⁸ ಕೆಲ ವೇದಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಚನಗಳು ಯಾಕೆ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವದು ಕಷ್ಟಕರವಾದದ್ದು, ಆದರೆ ಲೇಖಕನು ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಆ ವಚನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಆತನು ತಪ್ಪನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು, ಆತನು

14:40ರ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಪೂರ್ಣ ಪುಟವನ್ನು ತಿರುಗೊಮ್ಮೆ ಬರೆದಿರಬಹುದು ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು 14:34, 35 ನಂತರ 14:33ರ ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ನಕಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. 14:34, 35ನ್ನು ವೇದಭಾಗದಿಂದ ಬಿಡಬೇಕನ್ನುವವರು. ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪೌಲನ ಸೂಚನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಸ್ತ್ರೀಯು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯು ಗಂಡನಿಗೆ ಅವಮರ್ಯಾದೆಯು ತೋರುವ ಸಾಹಸದ ಬದಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಬೇಕು. ಆರಾಧನೆಯ, ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಪದರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಕೇಳಲಿ ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ (14:35). ಅಪೊಸ್ತಲನ ಸೂಚನೆಯ ಆ ಭಾಗವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಆತನು ಸೂಚಿಸಿದಂಥ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಗ್ರೀಕ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯವರಿಗೆ ಎಂಬುದು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು; ಆದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಂಶಗಳು ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಂತರ, ಅಪೊಸ್ತಲನ ವಾದವನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವಂತೆ, ಪುರುಷರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಅದು ಪುರುಷನಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ (ಕೊಲೊ 3:18, 19). ತನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವುದು ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕರ್ತನ ಸಭೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಭೆಯವರು ಪೌಲನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ ಅಂಶಗಳ ದೇವರ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿ ಇರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ಒಂದು ವೇಳೆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಗಂಡನಿಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ?” ಎಂಬ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಆಧುನಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಏಳುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕೊರಿಂಥದ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಮರ್ಯಾದೆಯುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮದುವೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದದ್ದು ಎಂದು ಪೌಲನು ತಿಳಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಂಬಿಗಸ್ತರಾಗಿರುವ, ಒಬ್ಬ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೋಧಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆಧುನಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚಾರಗಳು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿವೆ. ಆಕೆಯು ಸತ್ಯವೇದ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇತರ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ, ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯು ಗೌರವಯುತಳೂ ಹಾಗೂ ಅವಿವಾಹಿತಿಯಾಗಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅವಿವಾಹಿತಿಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯು ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಯನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯರನ್ನೋ, ಅಥವಾ ಸಭೆಯ ಇತರ ಗೌರವುತ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಅಧಿಕಾರಯುತ ಬೆಂಬಲಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಹೇಳಲು ಶಕ್ತವಾದವುಗಳನ್ನು ಪೌಲನು ಕೊರಿಂಥ ಇತರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ, ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅನುಸರಿಸುವಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. 7:17ರಲ್ಲಿ, “ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅಪೊಸ್ತಲನು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಮಾರೋಪಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. 11:16ರಲ್ಲಿ ತಲೆಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ಇಂಥ ಪದ್ಧತಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳುಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಆತನು ಘೋಷಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಹೋದರರಿಗೆ ಕ್ರಮದ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಬೋಧಿಸುವಾಗ “ದೇವಜನರ ಎಲ್ಲಾ ಸಭೆಗಳ ... ಪ್ರಕಾರ” ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ (14:33).

ವಚನ 36. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಪೌಲನಿಗೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಪುನರ್ ಸಂಘಟಿಸುವದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು, ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅಪೊಸ್ತಲನು ತನ್ನ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಏನು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಹೊರಟಿತೋ? ಎಂಬ ಪದಗಳು 7:17, 11:16 ಅಥವಾ 14:33ರಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿವೆ. ಹೇಗೋ, ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾವನೆಯು ಅವರಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು; ಅದು ಎಲ್ಲ ಸಭೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶದ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದವು. ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಭೆಯು ಎಲ್ಲೇ ಸೇರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಎದುರಾಗುವುದಾಗಿದೆ. ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇತರರೊಡನೆ ಸಭೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದ ಕಲಿಯುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಇದೆ. ಸುವಾರ್ತೆಯು ಅವರಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗಾಗಿ ಇತರರು ತಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವದು ಅತಿಯಾದ ದುರಹಂಕಾರವಾಗಿದೆ. [ಸುವಾರ್ತೆಯು] ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಬಂತೋ? ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಪೌಲನು ನಿಜಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಎಳೆಯುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಆರಾಧಕರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸೂಚನೆಗಳು (14:37-40)

³⁷ಯಾವನಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಯೆಂದಾಗಲೀ ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಡುವನೆಂದಾಗಲಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳು ಕರ್ತನ ಕರ್ತನ ವಿಧಿಯೇ ಎಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಲಿ. ³⁸ಯಾವನಾದರೂ ತನಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವನು ಗೊತ್ತಿಗೆ ಬಾರದವನು.

³⁹ಆದಕಾರಣ ನನ್ನ ಸಹೋದರರೇ, ಪ್ರವಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿರಿ, ಮತ್ತು ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಡವೆನ್ನಬಾರದು. ⁴⁰ಆದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದಲೂ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ನಡೆಯಲಿ.

ವಚನ 37. ಅಪೊಸ್ತಲನ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಹಾಗೆ ಇರುವವು ಆಗಿದ್ದು ನಿಜ ಪ್ರವಾದಿಯ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು

ಗುರುತಿಸಲು ಪೌಲನು ಒಂದು ಗುರುತಿನಂತೆ ಇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಪೌಲನು ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಸಭೆಗಾಗಿನ ಕರ್ತನ ವಿಧಿಯನ್ನು ತಾನು ಬರೆಯುವ ರೀತಿಯಿಂದ ಆತನು ಪ್ರಭಾವಿತನಾದನು. J. Gresham Machen ಈ ರೀತಿ ಸಮಾರೋಪಿಸಿದ್ದಾನೆ,

ಪೌಲನು ತಾನೇ ತನ್ನ ಸಭೆಗೋಸ್ಕರ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ ಆತನ ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೆ, ತಾವೇ ವಿಶಾಲಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕರ್ತನ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ ಆ ಕರ್ತನ ಅಧಿಕಾರವು ಅವರ ಹಿಂದೆ ಇದೆ [14:37].¹⁹

ಪೌಲನು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಸವಾಲನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನು (ನೋಡಿರಿ 2:13; 2 ಕೊರಿಂಥ 10:2). ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಆಧೀನವಾದ ಸಭೆಯ ಜೊತೆಗಿನ ಹೋರಾಟ ಎರಡೂ ಗೋಜಲಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ವಚನ 38. ಯಾವಾನಾದರೂ ಪೌಲನು ಬರೆದ ಸತ್ಯವು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಅಥವಾ ಅಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಗೆ ಆದೇಶಿಸುವ ಆತನ ಹಕ್ಕು ಇವುಗಳ ಆಯ್ಕೆಯು ಆರಿಸುವುದು ಅಜ್ಞಾನದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಪೌಲನ ವೈರಿಗಳ ಅಜ್ಞಾನವು ಹೊರಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಬಹುಶಃ ಪೌಲನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಅಥವಾ ಕೊರಿಂಥದಲ್ಲಿನ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಆತ್ಮಿಕರಾದ ಸಹೋದರರ ಮೂಲಕ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು; ಬಹುಶಃ ಪೌಲನು ಕರ್ತನ ಅವತರಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿರಬಹುದು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಅವನು ಗೊತ್ತಿಗೆ ಬಾರದವನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಆತನು ದೇವರಾತ್ಮನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಆತನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಭರವಸೆಯ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವು ಈ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅಪೊಸ್ತಲನ ಮೂಲಕ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆತ್ಮನ ನಿರ್ದೇಶನವು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದವರೊಡನೆ ಆತನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾತನ್ನು ಧ್ವಂದ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ, ಆತನು ತನ್ನವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆತನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸಾಗಿದನು.

ವಚನ 39. ಸಭೆಗೋಸ್ಕರ, ಅದರ ಪ್ರಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ, ಪ್ರವಾದನೆಯ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ವರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವವಾದದ್ದು ಅಗಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಎಂದಿಗೂ ನಿರಾಕರಿಸನು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಆತನ ಅಥವಾ ಆತನು ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲಾರರು. ವಾಣಿಗಳ ವರವು, ಪ್ರವಾದನೆಯಂತೆ, ಕ್ರಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ ಅದು ಸಭೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬಹುದು. 14ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರಾತ್ಮನು ಕರೆಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪೌಲನು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ವರವು ಪ್ರವಾದನೆಯದ್ದು ಅಥವಾ ವಾಣಿಗಳ ವರವು ಆಗಿರಬಹುದು, ಆ ವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಮಾತಾಡುವವನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವನ್ನು ಸಂಧರ್ಭವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು (14:27-33). ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ

ಮಾತನಾಡುವವರು ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಆತ್ಮನಿಂದ ತಮಗೆ ನೀಡಲಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ; ಪ್ರವಾದಿಸುವವರು ಆತ್ಮನ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಬಲಪಡಿಸದಂತಹ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕ್ರಮದ ಮೇರೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿತವಾದಾಗ, ವರಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಬೇರೆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿತವಾದದ್ದಾದರೆ, ಅವುಗಳು ಸಭೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅವಮರ್ಯಾದೆ ನಡೆಸುವವು ಆಗಿವೆ. ಹೀಗೆ, ಸಭೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವನ್ನು ತರುವವು ಆಗಿವೆ.

ವಚನ 40. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪೌಲನ ಬೋಧನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದಲೂ ಕ್ರಮದಿಂದಲೂ ನಡೆಯಲಿ ಎಂಬುದೇ. KJVಯಲ್ಲಿ “ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡಲಿ” ಎಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ. ಪೌಲನು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯನ್ನು ಬಿಗುಮಾನದಿಂದ, ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲ ಅಧಿಕಾರಯುತ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವಂಥ ಜನರ ಮೂಲಕ ಅವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳು ಆರಾಧನೆಯ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ಆತನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ದೇವರಿಗೆ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತರುವಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಹೊಂದಿದ ಯಾವುದೇ ವರಗಳನ್ನು ಆತನ ಜನರ ಮೂಲಕ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. “ಆತ್ಮಿಕ ವರಗಳ ಮೌಲ್ಯವು ಬಲಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಗುಂಪನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ.” “ಕಟ್ಟುವುದು” ಎಂಬುದು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾದ ಅರ್ಥದ ಮೂಲಕ ಸಂಭವಿಸುವಂಥದ್ದಾಗಿದೆ” ಎಂದು Wayne A. Meeks ಹೇಳುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೇ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.²⁰

ಅನ್ವಯಿಸುವಿಕೆ

ಕ್ರೈಸ್ತ ಆರಾಧನೆಯ ಕೂಟ

ಇತರ ಎಲ್ಲ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, 1 ಕೊರಿಂಥ 14 ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರುವ ಕುರಿತು ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಿಚ್ಛಾನವನ್ನು ನೀಡುವುದಾಗಿದೆ. “ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ನೀವು ಸೇರಿಬಂದಾಗ ನೀವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು . . .” ಎಂದು ಹಂತದಿಂದ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪುವುದನ್ನು ಹೊಂದಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುವ ಪರಿಚ್ಛೇದವನ್ನು ಇಂದಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈ ಆಶಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿಡಲು ದೇವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸುರಳೀತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಇಲ್ಲವೆ. (1) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಕರ್ತನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅಪೊಸ್ತಲಿಕ ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು (ನೋಡಿರಿ 1 ಕೊರಿಂಥ 11:20; 16:2). (2) ಆರಾಧನೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕರ್ತನ ಬೋಜನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು (11:20, 23-26; ನೋಡಿರಿ ಅ.ಕೃ. 20:7) ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಮತ್ತು ಆತ್ಮಪ್ರೇರಿತ ಜನರಿಂದ

ಕಲಿತಂತೆ ಸುವಾರ್ತಾ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು (14:26). ಇದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು (16:2).

ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು

ಕ್ರಿಸ್ತೀಯ ಕೂಟವು ದೇವರು ತೆಗೆಯುವಂಥ ಬಾಗಿಲಾಗಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಆತನ ಕರೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದು ಅಗಿದೆ, ನಾವು ಜೀವನದಿಂದ ಮತ್ತು ನಾವು ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವದಿಂದ ವಂಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ದುರ್ಬಲವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು; ನಾಳೆಯು ಅನಿಶ್ಚಿತ ಎಂದು ಅನುಭವವು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ, ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೊಡನೆ, ನಿತ್ಯನಾದವನೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿರಬೇಕು. ದೇವರೊಡನೆ ಹೇಗೆ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಇತರ ಜನರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಯರು.

ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಮಾತುಗಳ, ನಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿ, ನಮ್ಮ ಸಮಯದ ಮತ್ತು ನಾವು ಹೊಂದಿದವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರೊಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಭಿನ್ನತೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರಾಧನೆ ಎಂದರೆ ದೇವರು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಎಂದಾಗಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಆತನೊಡನೆ ಮಾತಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಆರಾಧನೆ ಎಂದರೆ ಜನರು ಮಾಡುವ ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳಂತೆ ಇದ್ದು, ಪಾಪದಿಂದ ಕಳಂಕಿತವಾದದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಗೌರವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಹಿಮೆಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ವಭಾವತಃ ತಿಳಿಯುವದಕ್ಕೆ ಅತನಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಂತಹ ಪಾಪರಹಿತವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಆತ್ಮದಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆತನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಮತ್ತು ಆತನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ. ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಹಿಮೆಗೋಸ್ಕರ ಸ್ವಸ್ತುತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವನತಿಗೆ ನಾವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ದೇವರ ವರವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಆತನು ನಮ್ಮಿಂದ ಏನನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಬೇಕು. ಆತನ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ, ನಮ್ಮ ನಿಯಂತ್ರಾಣ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ನಾವು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಆರಾಧನಾ ವರಗಳನ್ನು ಆತನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕರು ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡರು; ಅನೇಕರು ಆತನಡೆಗೆ ಅಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರಾದಂಥ ನಾವು, ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳ ಪರಿಣಾಮವೇ ಆಗಿದೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಮತ್ತು ಆತನನ್ನು ಗೌರವಿಸಲು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ ಗ್ರಹಾಂಬೆಲ್ ದೂರವಾಣಿಯನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸುವಾಗ ಈ ತರದ ಸಂಪರ್ಕಸಾಧನದ ರೀತಿಯನ್ನು

ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಕಿವುಡಳಾದಾಗ ಮತ್ತು ಆಕೆಯು ಅಧ್ಯೇಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಕೆಲ ತರದ ಚಿನ್ನಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲು ಆತನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ತಂತಿಗಳು ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯಾಗ ಸಂಶೋಧಕನು ಆಫಾತದ ಮೂಲಕ ಕಲಿತನು. ಗಂಟೆಯನ್ನು ದೂರವಾಣಿಯಾಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನು ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಆತನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾವು ಕೆಲವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ದೇವರ ಕರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಮತ್ತು ಅತನ್ನು ಅರಾಧಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ, ದೇವರ ಕೃಪೆಯ ಮೂಲಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಬರುವವು ಆಗಿವೆ. ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳ ಮತ್ತು ಕೊರತೆಗಳ ಜೊತೆ ಇರುವಾಗಲೂ ಕೂಡಾ, ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವಾಗ ಆತನು ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳ್ಳುವನು.

ವಾಣಿಯನ್ನಾಡುವುದು-ಅಂದು ಮತ್ತು ಇಂದು

ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನ ಚರ್ಚೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಿನ ವೀಕ್ಷಣೆಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪೌಲನ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಣಿಗಳನ್ನು, ಇತರ ತರದ ಅದ್ಭುತೀಯವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದು 1 ಕೊರಿಂಥ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಸಹಜವಾದದ್ದು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೇಪಕ್ಷ ನಾವು ತಿಳಿದಂತೆ ಇದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವೇದಭಾಗದ ಕೆಲ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳು ಇತರ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಉಹಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ, ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 2ರಲ್ಲಿನ ವಾಣಿಗಳ ಸಂಗತಿಗಳು 1 ಕೊರಿಂಥ 14ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಓದುಗನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2ರಲ್ಲಿನ ವಾಣಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಭಾಷೆಗಳು ಆಗಿದ್ದವು.

ಉನ್ನಾದದ ಮಾತುಗಳು, ಇಂದು ಕೆಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ ವಿಚಾರಗಳು ಆಗಿದ್ದು ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಘಟನೆಗಳು ಯಾವುದೇ ನಂಬತಕ್ಕ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸುವಿಕೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮೂಲಕ glossolalia ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಸಮಾರೋಪಿಸುವಾಗ, ಮೀಕ್ಸ್ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾರೋಪಿಸುತ್ತಾರೆ:

Glossolaliaವು ಒಂದು ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳ ಕೌಶಲ್ಯವಾಗಿದೆ, ಹೇಗೋ ಅದರ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರಕವಲ್ಲದ್ದು ಇದು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಂಥ ಸಂದರ್ಭವು ಉತ್ಕೃಷ್ಟಮಟ್ಟದ್ದು ಆಗಿದ್ದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುಂಪಿನ ಎದುರು ನೋಡುವಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆತುಕೊಂಡಿದ್ದು ಆಧಾರಗಳ ರೀತಿಯ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.²¹ ಆಧುನಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಲಕ್ಷಣಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತವರು ಅದ್ಭುತೀಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬೇರುಗಳನ್ನು

ಹೊಂದಿದ ಸಾರೂವ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಳೆಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಪೌಲನ ಮನವಿ (14:21)

1 ಕೊರಿಂಥ 14:21ರಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಸೂಚಿಸುವ “ಪರದೇಶಸ್ಥರ ನಾಲಿಗೆ” ಯೆಶಾಯ 28:11, 12ರಲ್ಲಿನ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಇಂದು ಓದುಗರಿಗೆ ಅದು ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. “ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳು” ಎಂಬುದು ದೇವರು ಅನ್ಯಜನರ ಮೂಲಕ ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಆಗಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೆಶಾಯನ ಸಮ ಕಾಲೀನರಿಗೆ ಆತನ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದು ಕೊರಿಂಥದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಆತ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೊಡಲಾದ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಸಂಗತಿಯೊಂದಿಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಯೆಶಾಯನ ಈ ಪರಿಚ್ಛೇದವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮುನ್ನುಡಿಯದಿದ್ದರೆ, ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಲ್ಲಿ ಪೌಲನ ಉದ್ದೇಶವೇನಾಗಿತ್ತು?

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳೆಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಘಟನೆಗಳು ಅಥವಾ ಆತನು ಕಟ್ಟಿದ ಸಭೆಯ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳು ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಕೈಸ್ತರು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (1) ಕೆಲ ಸಾರಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಲೇಖಕರು ದೈವೀಯ ನೈತಿಕತೆಯ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹಳೆಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. “ಮತ್ತೊಬ್ಬರಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿಸುವವನು ಧರ್ಮಪ್ರಮಾಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ” (ರೋಮಾ 13:8) ಎಂದು ಪೌಲನು ಬರೆಯುವಾಗ, ಮತ್ತು ಹತ್ತು ಆಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ಅನೇಕವುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿದ ನಂತರ, ಈ ಪದಗಳು ಯೇಸುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅಥವಾ ಆತನ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದು ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ಅಪೊಸ್ತಲನು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಧ್ಯೆ ನಿರಂತರತೆಯ ಗೆರೆಯನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸಂದೇಶಕ್ಕೆ ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವಷ್ಟವಿದ್ದಂತಹ ಅದೇ ತರದ ನೈತಿಕ ಜೀವಿತವು ಅವಶ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಆತನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

(2) ಇಸ್ರಾಯೇಲರ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿನ ಘಟನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಭಾಷೆಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಘಟನೆಯ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. “ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಐಗುಪ್ತ ದೇಶದೊಳಗಿಂದ ಕರೆದೆನು” (ಮತ್ತಾಯ 2:15) ಎಂದು ಮತ್ತಾಯನು ಹೊಶೇಯ 11:1 ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವಾಗ, ಇಸ್ರಾಯೇಲರು ಆತ್ಮಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿನ ದೇವರ ಮಗನು ಐಗುಪ್ತದಿಂದ ಹೊರಬಂದನು ಮತ್ತು ಯೆಸೋಫನು ಮಗುವಾದ ಯೇಸುವನ್ನು ಐಗುಪ್ತದಿಂದ ಹೊರತಂದು ಕಾನಾನಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದಾಗಿನ ಸಮಯದ ಈ ಘಟನೆಗೆ ಲೇಖಕನು ಯಾವ ಸಾಮ್ಯತೆಯೂ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಘಟನೆಗಳು ಸಾದೃಶ್ಯವಾದ ಕೆಲ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ, ಆದರೆ ಪ್ರವಾದಿಯಾದ ಹೊಶೇಯನ ಉಲ್ಲೇಖವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಳೆಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ವೇದಭಾಗದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಶ್ರೇಣಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವ ಅವಷ್ಟಕತೆಯು ಮತ್ತಾಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಮೂಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಂದ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯಾಕೆಂದರೆ

ಸತ್ಯವೇದದ ಒಳಗೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹೊಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಸಹಜವಾದ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು.²² ಜಗತ್ತಿನ ಒಂದು ಹೆಸರಾಂತ ಕಟ್ಟಡ ಲಂಡನ್ನಿನ ಸಂತ ಪೌಲನ ಕೆಥೆಡ್ರಲ್. ಇತರರೊಡನೆ ಕೆಥೆಡ್ರಲನ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿ Sir Christopher Wren (1632-1723) ಹೂಣಲ್ಪಟ್ಟನು. ಆತನ ಸಮಾಧಿಯು ಆತನ ಮಗನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಬರವಣಿಗೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಫಲಕದಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದು “ನೀನು ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡು” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಸಮಾಧಿಯೆಡೆಗೆ ಎತ್ತಿದಾಗ, ಕೆಥೆಡ್ರಲನ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಘನತೆಯನ್ನು ಆತನು ನೋಡುವನು; ಅಂಥ ನಿರ್ಮಾಣಿಕನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದಂಥ ಮೂರ್ತಿಯು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಇಂದಿನ ವೈತ್ತಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ತನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮರಣದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು. ಆಕೆಯ ಸ್ಮರಣೆಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯಿಂದ ಸಲಹೆಪಡೆದ ಜನರನ್ನು, ಆಕೆಯ ಉಣಿಸಿದ ಬಡಮಕ್ಕಳು, ಮತ್ತು ಕರ್ತನಿಗೆ ವಿಧೇಯವಾಗಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಕಲಿಸಿದ ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಆತನು ನೋಡಬಹುದು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದಂತಹ ಈ ಜನರನ್ನು ಅವರ ಜೀವಿತವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ “ಈ ಸ್ಮಾರಕವನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡು” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಬಹುದು. Wren’ರ ಸ್ಮಾರಕ ಲೇಖನವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಆ ಗಂಡನು ಆ ಮಾತುಗಳು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾರನು; ಆದರೂ ಅವುಗಳು ಅನ್ವಯಿತವಾದವುಗಳು, ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಮಾರಕವು ಜೀವಿಸುವ ಆತ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಚ್ಚೂತ್ತಿದಂತೆ ಇರುವವು ಆಗಿವೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಲೇಖಕರು ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೌಲನು ಯೆಶಾಯ 28:11, 12ನು 1 ಕೊರಿಂಥ 14:21ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

¹Howard Marshall, *ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಸಿದ್ಧಾಂತ: ಅನೇಕಸಾಕ್ಷಿಗಳು, ಒಂದು ಸುವಾರ್ತೆ* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2004), 253. ²KJVಯು ವಾಣಿಗಳ ಅರ್ಥವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತಹ “ಗೊತ್ತಲ್ಲದ” ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಗ್ರೀಕ್ ನಲ್ಲಿ ಇದು *ἄγνωστοι* (*glōssai*, “ವಾಣಿಗಳ”) ಎಂದಿದೆ. ³ಕೊರ್ನೇಲಿಸ ಮತ್ತು ಆತನ ಮನೆ (ಅ.ಕೃ. 10:46) ಮತ್ತು ಎಫೆಸದ ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ (ಅ.ಕೃ. 19:6) ಸಹ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದರು.ಆದರೆ ಇತರ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ⁴Jimmy Jividen, *Glossolalia: From God or Man?* (Fort Worth, Tex.: Star Bible Publications, 1971), 37-38. ⁵William J. Samarin, *Tongues of Men and Angels: The Religious Language of Pentecostalism* (New York: Macmillan Co., 1972), 128. ⁶David E. Garland, *1 Corinthians*, Baker Exegetical Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2003), 641. ⁷NASBಯು 14:19, 28 “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ” ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ ಭಾಷಾಂತರದಿಂದ, ಆದರೆ 14:35ರಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ವರವಿಲ್ಲದ ಇದೇ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ 11:18ನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇದರ ಅರ್ಥವು “ಸಭೆಯಲ್ಲಿ.” ⁸Everett Ferguson, “‘When You Come Together’: *Epi to Auto* in Early Christian Literature,”

Restoration Quarterly 16, no. 3/4 (1973): 202–8. ⁹Gordon D. Fee, *ಕೊರಿಂಥದವರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರಿಕೆ*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 571. ¹⁰ನೋಡಿರಿ 14:3, 4 (ಎರಡು ಬಾರಿ), 5, 12, 17, 26.

¹¹Ben Witherington III, *Conflict and Community in Corinth: A Socio-Rhetorical Commentary on 1 and 2 Corinthians* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1995), 285. ¹²Garland, 658. ¹³Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3rd ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 244. ¹⁴Leon Morris, *The First Epistle of Paul to the Corinthians*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 199–200. ¹⁵The same ಅದೇ ಕ್ರಿಯಾಪದವು 14:28, 30ರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದದ್ದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ¹⁶Plutarch “Advice to Bride and Groom” *Moralia* 2.32 [142]. ¹⁷“ಪೌಲನು ಪ್ರವಾದನೆಗಳನ್ನು ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದಾನೆ” ಹೊರತು ಪ್ರವಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದು James Greenbury ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದು ಸುಮಾರು ರಿಯಲ್ಟಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. (James Greenbury, “1 Corinthians 14:34–35: Evaluation of Prophecy Revisited,” *Journal of the Evangelical Theological Society* [December 2008]: 721–31.) ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಆತನು ಈ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. 4:1) ¹⁸ಎಂಬಂತೆ Fee, 699–701 ಇದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಂಡಿಸಿದ ಪರಿಹಾರವಾಗಿದೆ. ¹⁹J. Gresham Machen, *The Origin of Paul’s Religion* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1947), 147. ²⁰Wayne A. Meeks, *The First Urban Christians: The Social World of the Apostle Paul*, 2nd ed. (New Haven, Conn.: Yale University Press, 2003), 123.

²¹*Ibid.*, 120. ²²The following draws on Duane Warden, “Convincing Evidence,” *Gospel Advocate* 141 (October 1999): 14.